

EUROOPA PARLAMENT

2014–2019

Istungidokument

A8-0164/2015

18.5.2015

RAPORT

Euroopa energiajulgeoleku strateegia kohta
(2014/2153(INI))

Tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjon

Raportöör: Algirdas Saudargas

SISUKORD

	lehekülg
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI	33
VÄLISKOMISJONI ARVAMUS	36
RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS	39
KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS.....	45
SISETURU- JA TARBIJAKAITSEKOMISJONI ARVAMUS	51
PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS.....	55

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa energiajulgeoleku strateegia kohta (2014/2153(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 194,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa energiajulgeoleku strateegia” ja sellele lisatud töödokumente (COM(2014)0330),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Energiatõhusus ning selle panus energiajulgeolekusse ja 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku” (COM(2014)0520),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Edusammud energia siseturu väljakujundamisel” (COM(2014)0634),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa gaasisüsteemi lühiajalise vastupanuvõime kohta. Toimetulek Idast pärit tarnete võimaliku katkemise korral 2014.–2015. aasta sügisel ja talvel” (COM (2014)0654),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Vastupidava energialiidu ja tulevikku suunatud kliimamuutuste poliitika raamstrateegia” (COM(2015)0080),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Ringmajanduse suunas: jäätmevaba Euroopa kava” (COM(2014)0398),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Kliima- ja energiapoliitika raamistik ajavahemikuks 2020–2030” (COM(2014)0015),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa tööstuse taassünd” (COM(2014)0014),
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 20.–21. märtsi 2014. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 26.–27. juuni 2014. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 23.–24. oktoobri 2014. aasta kohtumise järeldusi,
- võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonis 5. novembril 2014. aastal toimunud Euroopa energiajulgeoleku strateegia teemalist avalikku kuulamist,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1316/2013, millega luuakse Euroopa ühendamise rahastu, muudetakse määrust (EL) nr 913/2010 ja tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 680/2007 ja (EÜ) nr 67/2010,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust, mis käsitleb Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1291/2013 ja (EL) nr 1316/2013,

- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2013. aasta määrust (EL) nr 347/2013 üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus nr 1364/2006/EÜ ning muudetakse määrusi (EÜ) nr 713/2009, (EÜ) nr 714/2009 ja (EÜ) nr 715/2009,
- võttes arvesse komisjoni 14. oktoobri 2013. aasta delegeeritud määrust (EL) nr 1391/2013, millega muudetakse seoses ELi ühishuviprojektide loendiga Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 347/2013 üleeuroopalise energiataristu suuniste kohta,
- võttes arvesse Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde ja eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1301/2013, mis käsitleb Euroopa Regionaalarengu Fondi ja majanduskasvu ja tööhõivesse investeerimise eesmärgiga seonduvaid erisätteid ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1080/2006, ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 1300/2013, mis käsitleb Ühtekuuluvusfondi ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1084/2006,
- võttes arvesse komisjoni teatist Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele „Euroopa puhta õhu programm” (COM(2013)0918),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Euroopa ja laiema piirkonna pikaajaline taristunägemus” (COM(2013)0711), milles esitatakse energiataristu ühishuviprojektide loend,
- võttes arvesse komisjoni aruannet Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „Energiavarustuse kindlust ja rahvusvahelist koostööd käsitleva teatise ning energeetikanõukogu 2011. aasta novembri järelduste rakendamine” (COM(2013)0638),
- võttes arvesse Euroopa Ülemkogu 22. mai 2013. aasta kohtumise järeelmeetmeid käsitlevat Euroopa Liidu Nõukogu 12. detsembri 2013. aasta aruannet edusammude kohta ELi energia siseturu väljakujundamisel,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Keskkonnasõbralike ja energiatõhusate maanteeõidukite edendamine” (COM(2013)0214),
- võttes arvesse komisjoni teatist süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tuleviku kohta Euroopas (COM(2013)0180),
- võttes arvesse 2013. aasta rakendamisaruannet, mis käsitleb süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia arendamist ja kasutamist Euroopas,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta direktiivi 2012/27/EL, milles käsitletakse energiatõhusust, muudetakse direktiive 2009/125/EÜ ja 2010/30/EL ning tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2004/8/EÜ ja 2006/32/EÜ,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Toimiv energiaturg” ja sellele lisatud töödokumente

(COM(2012)0663),

- võttes arvesse komisjoni teatist „Energia tegevuskava aastani 2050” (COM(2011)0885) ja Euroopa Parlamendi algatusraportit energia tegevuskava kohta aastani 2050 ja tuleviku kohta koos energiaga (2012/2013/INI),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Energiavarustuse kindluse ja rahvusvahelise koostöö kohta – ELi energiapoliitika: koostöö ELi-väliste partneritega” (COM(2011)0539),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Konkurentsivõimeline vähese CO₂-heitega majandus aastaks 2050 – edenemiskava” (COM(2011)0112),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/30/EL energiamõjuga toodete energia- ja muude ressursside tarbimise näitamise kohta märgistuses ja ühtses tootekirjelduses,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. oktoobri 2010. aasta määrust (EL) nr 994/2010, milles käsitletakse gaasivarustuse kindluse tagamise meetmeid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 2004/67/EÜ,
- võttes arvesse komisjoni teatist „Energiainfrastruktuuri prioriteedid aastaks 2020 ja pärast seda – Euroopa integreeritud energiavõrgu väljaarendamise kava” (COM(2010)0667),
- võttes arvesse komisjoni teatist „Keskkonnahoidlikke ja energiatõhusaid sõidukeid käsitlev Euroopa strateegia” (COM(2010)0186),
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. mai 2010. aasta direktiivi 2010/31/EL hoonete energiatõhususe kohta,
- võttes arvesse tuleviku energiaühenduse kõrgetasemelise analüüsirühma aruannet,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/33/EÜ keskkonnasõbralike ja energiatõhusate maantesõidukite edendamise kohta,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/30/EÜ, millega muudetakse direktiivi 98/70/EÜ seoses bensiini, diislikütuse ja gaasiõli spetsifikatsioonidega ja kehtestatakse kasvuhoonegaaside heitkoguste järelevalve ja vähendamise mehhanism ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 1999/32/EÜ seoses siseveelaevades kasutatava kütuse spetsifikatsioonidega ning tunnistatakse kehtetuks direktiiv 93/12/EMÜ,
- võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivi 2009/28/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta ning direktiivide 2001/77/EÜ ja 2003/30/EÜ muutmise ja hilisema kehtetuks tunnistamise kohta,
- võttes arvesse 17. juunil 2009. aastal Läänemere äärsete liikmesriikide ja komisjoni poolt alla kirjutatud vastastikuse mõistmise memorandumit Läänemere energiaturu

ühendamise tegevuskava kohta,

- võttes arvesse komisjoni 13. novembri 2008. aasta teatist „Teine strateegiline energiaülevaade: ELi tegevuskava varustuskindluse ja solidaarsuse tagamiseks energiavaldkonnas” (COM(2008)0781),
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. aprilli 2006. aasta direktiivi 2006/32/EÜ, mis käsitleb energia lõpptarbimise tõhusust ja energiateenuseid ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/76/EMÜ,
 - võttes arvesse kodukorra artiklit 52,
 - võttes arvesse tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjoni raportit ning väliskomisjoni, rahvusvahelise kaubanduse komisjoni, keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni ning siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni arvamusi (A8-0164/2015),
- A. arvestades, et ELi jõukuse ja julgeoleku jaoks on vaja energia ratsionaalset ja väga tõhusat kasutamist ning stabiilset, taskukohast ja kestlikku energiavarustust ning et energiajulgeolek tähendab eelkõige poliitilist sõltumatust;
- B. arvestades, et ELi energiajulgeoleku tugevdamisel on viimastel aastatel märkimisväärset edu saavutatud, kuna on suurendatud taastuvate energiaallikate osakaalu ja vähendatud üldnõudlust, mis on aidanud stabiliseerida impordisõltuvust; arvestades, et EL impordib endiselt 53% oma tarbitavast energiast, nimelt 85% naftast, 67% gaasist, 41% tahkekütustest ja ligikaudu 95% uraanist; arvestades, et suur osa ELi energiaimpordist pärineb geopoliitiliselt ebastabiilsetest piirkondadest ning paljud liikmesriigid sõltuvad ikka veel ühest välisest varustusallikast, millega kaasnevad suured kulud kodanikele, ettevõtetele ja riikide eelarvetele, mis takistab Euroopa majanduskasvu ja heaolu ning ohustab riikide ja ELi julgeolekut;
- C. arvestades, et kuna 61% Euroopa Liitu imporditavast gaasist kasutatakse peamiselt hoonete kütmiseks ja 75% nendest on elumajad, tähendab gaasivarustuse kriis ka soojavarustuse kriisi; arvestades, et kiireim ja odavam viis liidus gaasitarbimist vähendada on elumajade energiakao vähendamine, pakkudes energiavarustuse kindluse alaseid eeliseid; arvestades, et ELil ei ole soojastrateegiat varustuskindluse, CO₂-heite vähendamise või taskukohasuse ja konkurentsivõime valdkonnas; arvestades, et igasugune kütmiseks kasutatava gaasi varustuse katkestus, mille tagajärjeks on ebapiisav kütmine, seab ohtu suure osa ELi kodanike tervise ja heaolu;
- D. arvestades, et usaldusväärse pikaajalise energiastrateegia puhul tuleks arvesse võtta nafta- ja gaasituru volatiilsust perioodiliste ja ajutiste hinnakõikumistega;
- E. arvestades, et ELi energiaimpordi arve on rohkem kui 1 miljard eurot päevas (2013. aastal 400 miljardit eurot) ja moodustab rohkem kui viiendiku ELi koguimpordist; arvestades, et nafta maailmaturu hind on märkimisväärselt langenud ning seega avaneb ELil võimalus astuda olulisi samme oma energiamaastiku muutmiseks, investeerides taastuvenergia tootmisse ja kasutades ära hoonete ja tööstuse energiatõhususe potentsiaali ning arendades välja aruka taristu; arvestades, et fossiilkütuste impordile

kulutatud rahast on vähe abi liidu investeeringute, töökohtade või majanduskasvu jaoks ning selle raha ümbersuunamine ELi-siseseks investeerimiseks stimuleeriks majanduskasvu ning looks kvaliteetseid ja oskusi nõudvaid kohalikke töökohti;

- F. arvestades, et kokkuhoitavad importkütuse kulud on taastuenergia suureneva kasutamise tõttu vähemalt 30 miljardit eurot aastas;
- G. arvestades, et Ukraina kriisi tõttu on usaldusväärne energiaga varustamise kindlustamine tähtsam kui kunagi varem, nagu ka energiavarude mitmekesistamine ja ülemäärane energiaimpordist sõltumise küsimus;
- H. arvestades, et 2006. ja 2009. aasta kogemuste põhjal, kui Venemaa katkestas gaasi tarnimise Ukrainale, on selge, et mõnes Kesk- ja Ida-Euroopas asuvas ELi liikmesriigis aset leidnud häired ning liigne sõltuvus välistest energiatarnijatest osutasid energiavarustuse praeguse korra strateegilisele nõrkusele; arvestades, et need häired näitavad, et energiasektoris siiani võetud meetmed ei ole olnud piisavad Euroopa sõltuvuse kaotamiseks Vene gaasist;
- I. arvestades, et EL sõltub olulisel määral ainult ühest riigist – Venemaa Föderatsioonist, kes on suurim nafta (35%), gaasi (26%), söe (30%) ja uraani (25%) importija ELi; arvestades, et Venemaa Föderatsioon kasutab energiavarusid poliitilise relvana ning et selline teguviis on vastuolus turuloogikaga ja suurendab oluliselt riske ELi jaoks;
- J. arvestades, et nafta ja maagaasi kasutamine välispoliitilistel eesmärkidel ja teiste riikide destabiliseerimiseks pidurdab majanduskasvu ning Euroopa demokraatia stabiilsust ja iseseisvate riikide sõltumatust, mis on veel ohtlikum;
- K. arvestades, et energiajulgeoleku poliitika peab tegelema vajadusega stabiilse tarne järele eri energiaallikatest, mis varustaks Euroopa majandust transpordi, tööstuse ja hoonesektori jaoks vajaliku energiaga viisil, millega toetatakse ühtlasi konkurentsivõimet ja kliimapolitiikat, sest nii vähendatakse samas sõltuvust neist, kes soovivad energiaallikaid tahtlikult kasutada enda poliitilistel eesmärkidel, et mõjutada teiste riikide poliitilist arengut;
- L. arvestades, et 30. oktoobril 2014. aastal lepiti kokku nn talvise paketi (4,6 miljardit USD) osas ja seda rakendatakse praegu, tagades gaasivarustuse Ukrainale ja ka ELi liikmesriikidele, kuid ainult teatava aja jooksul;
- M. arvestades, et liikmesriigid on võtnud endale kohustuse viia energia siseturg 2014. aastaks lõpule ja kaotada nn energiasaared 2015. aastaks;
- N. arvestades, et komisjon on koostanud loendi energiataristu ühishuviprojektidest, mis viiakse ellu 2020. aastaks, seda loendit ajakohastatakse iga kahe aasta järel ja see peab olema täielikult kooskõlas kliimat, energiat ja riigiabi käsitlevate ELi õigusaktidega; arvestades, et ELi mitmeaastane finantsraamistik (2014–2020) aitab Euroopa ühendamise rahastu ja investeerimiskava raames kaasa nende projektide rahastamisele, milles tuleks asjaomane taristu seada prioriteediks;
- O. arvestades, et suurenenud energiatõhusus on viimasel aastakümnel majanduskasvu

energiatarbimisest osaliselt lahutanud ning seda protsessi tuleb kiirendada;

- P. arvestades, et Euroopa Komisjoni andmetel on tööstuse energiamahukus aastatel 2001–2011 vähenenud 19% võrra; arvestades, et tõhusamad kodumasinad võivad 2020. aastaks anda 100 miljardi euro suuruse energiakulude säästu ning kaasaegsed uusehitised tarbivad poole võrra vähem energiat kui 1980. aastatel ehitatud ehitised ning et seda edukat arenguteed tuleb jätkata;
- Q. arvestades, et komisjoni andmetel on ELi gaasi impordi võimalik iga täiendava energiatõhususes saavutatava protsendi kohta vähendada 2,6 %;
- R. arvestades, et energiajulgeoleku strateegias tuleb esikohale seada vähese CO₂-heitega tehnoloogia ja ressursid;
- S. arvestades, et Euroopa Ülemkogu 22. mai 2013. aasta kohtumise järeldustes kutsuti üles seadma esikohale keskkonnaaenulike või majanduslikult kahjulike toetuste, sealhulgas fossiilkütuste toetuste järkjärguline kaotamine;
- T. arvestades, et komisjoni aastani 2050 ette nähtud energia tegevuskava kohaselt on energiasektori CO₂-heite vähendamine ja taastuvenergia suurt osakaalu käsitlev stsenaarium odavam kui praeguse poliitika jätkamine ning et tuumaenergia ja fossiilkütustest toodetud energia hinnad jätkavad aja jooksul tõusu, kuid taastuvenergia hind langeb;
- U. arvestades, et komisjoni sõnul on energiatõhusus, taastuvenergia ja arukas taristu kolm n-õ kindlat valikut, kuna energiatõhusus on nn esmane kütus ning kujutab endast odavaimat ja kiireimat viisi saavutada ELi elamute ja tööstuse väiksemad energiaarved, sest taastuvenergiat toodetakse ELis ja sageli tarbimiskoha läheduses, mis loob jätkusuutlikke kohalikke töökohti, tagab energiajulgeoleku ning aitab saavutada meie kliimaeesmärke, ning ELi tasandi arukas ülekande- ja jaotusvõrk võib hoida ära ülevõimsuse ja katkestused liikmesriikides;
- V. arvestades, et taastuvenergia positsiooni säilitamine ELi energia- ja kliimapoliitika keskse tugisambana eeldab ühendusemetodi kasutamist ja liikmesriikide koostööd, et saavutada taastuvenergia eesmärgid kulutõhusamal viisil ja konkreetse piirkondliku potentsiaali parema kasutamise abil ELis;
- W. arvestades, et riigipead ja valitsusjuhid leppisid oma 24. oktoobri 2014. aasta tippkohtumisel kokku siduvas ELi tasandi eesmärgis, mille kohaselt peab taastuvenergia moodustama 2030. aastaks vähemalt 27%, ja esialgses ELi tasandi eesmärgis suurendada energiatõhusust 27%, pidades silmas ELi tasandi 30% eesmärki ning keskendudes eelkõige sektoritele, milles saaks kõige enam säästa, ning kiitsid ka heaks siduva ELi eesmärgi vähendada ELis kasvuhoonegaaside heidet 2030. aastaks vähemalt 40% võrreldes 1990. aastaga; arvestades, et EL säilitab tehnoloogia valdkonnas juhtrolli nende tehnoloogiate puhul, mis on seotud taastuvate energiaallikatega, ning see peaks edendama kvalifitseeritud tööhõivet ja jätkusuutlikku majanduskasvu;
- X. arvestades, et komisjoni presidendi Junckeri 15. juulil 2014. aastal esitatud poliitiliste prioriteetide hulgas uue Euroopa Komisjoni koosseisu jaoks oli ka kohustus viia

Euroopa energialiit maailmas taastuenergia valdkonnas esikohale;

- Y. arvestades, et komisjoni president Jean-Claude Juncker on volinikele Cañete ja Šefčovič saadetud missioonikirjas avalikult teatanud, et siduv 30% energiatõhususe eesmärk 2030. aastaks on ELi usaldusväarsuse seisukohalt minimaalne;
- Z. arvestades, et Euroopa Parlament on kutsunud kahel korral seoses 2030. aasta kliima- ja energiaeesmärkidega üles vähendama CO₂-heidet vähemalt 40%, seadma taastuvate energiaallikate puhul eesmärgiks vähemalt 30% ja energiatõhususe puhul 40%, mida tuleks ellu viia individuaalsete riiklike eesmärkide abil; arvestades, et energiatõhususe ja taastuvate energiaallikate riiklikud ja ELi siduvad eesmärgid toovad kaasa majanduskasvu ning loovad töökohti, tagades ühtlasi ELi juhtrolli nende valdkondade tehnoloogias;
- AA. arvestades, et energiajulgeoleku strateegia puhul tuleb arvesse võtta tarbijate õigusi, turu prognoositavust investorite jaoks ja selget raamistikku tööstusele;
- AB. arvestades, et tööstust viiakse kõrgete energiakulude tõttu EList välja, mis põhjustab selle osatähtsuse vähenemist SKPs ja sellest tulenevalt töökohtade kaotust; arvestades, et komisjon on seadnud eesmärgi, et tööstuse osatähtsus SKPst peaks 2020. aastaks olema ligikaudu 20%;
- AC. tööstuse taaskäivitamise eesmärki (20% SKPst) tuleb pidada sama oluliseks ja prioriteetseks kui kliimamuutusega seotud eesmäärke, vähese CO₂-heidetega tööstusi, energiatõhusust ja taastuvaid energiaallikaid;
- AD. arvestades, et elektri roll ja tähtsus kasvab jätkuvalt ning selle tagamiseks on vajalikud poliitilised otsused Euroopa ja riikide tasandil;
- AE. arvestades, et paremad elektri- ja gaasiühendused suurendavad energiajulgeolekut, aitavad kaasa taastuvate energiaallikate paremale integreerimisele, võimaldavad hindu lähendada, on kasulikud tarbijatele ning aitavad tasakaalustada liikmesriikide vahelist nõudlust ja pakkumist; arvestades, et EL peaks välja töötama ühtse reguleeriva raamistiku, et suurendada elektri- ja gaasiühenduste kasutegurit, tagades tarbijatele alati taskukohaseimad hinnad;
- AF. arvestades, et parlament on taotlenud siduvate eesmärkide kehtestamist minimaalse piiriülese edastamise võimsuse valdkonnas;
- AG. arvestades, et energiasüsteem on viimasel ajal muutunud detsentraliseeritumaks tänu taastuenergia ja salvestusvõimsuste olemasolule ning aktiivsemate ja arukamate jaotusvõrkudega ühendatud tarbijatele; arvestades, et see suundumus jätkub ilmselt ka tulevikus;
- AH. arvestades, et edastusvõrkudesse tehtavate investeeringute kõrval on vähemalt sama olulised ka investeeringud jaotusvõrkudesse, pidades iseäranis silmas tulevase energiamaastiku suurevat detsentraliseeritust ning tõsiasi, et 90% toodetavast taastuenergiast on seotud jaotusvõrkudega;

- AI. arvestades, et arukate võrkude kiirem rakendamine parandab energiatõhusust, suurendab taastuvate energiaallikate osatähtsust ja detsentraliseerib energiasüsteemi energijaalgeoleku tugevdamiseks liikmesriikides;
- AJ. arvestades, et ELi energiapoliitika välismõõde ei ole veel piisavalt ühtne ega suuda veel täielikult täita oma rolli seoses energiavarustuse kindluse ja liidu konkurentsivõimega;
- AK. arvestades, et liikmesriigid peavad valitsustevaheliste lepingute üle läbirääkimisi eraldi ja komisjoni järelevalve nende üle on piiratud;
- AL. arvestades, et energijaalgeolek on ELi kaubanduspoliitika äärmiselt oluline osa ning et paljud energiaalased partnerlussuhted on sõlmitud selliste kolmandate riikidega, kelle energiavarustus sõltub peamiselt fossiilsetest energiaallikatest;
- AM. arvestades, et ELi kolmanda energiapaketi ja teise kliima- ja energiapaketi ning järgnevat energiatõhususe alaste ELi õigusaktide täielik rakendamine on kõigi liikmesriikide ülesanne ning kui nõuetekohast ja õigeaegset ülevõtmist ei toimu, seab see ohtu teiste liikmesriikide või ELi kui terviku julgeoleku;
- AN. arvestades, et energiaühenduse lepinguosalisel on osa elektri ja gaasi siseturust ning nad tuleks võrdsetel alustel kaasata üleeuroopalise varustuskindluse saavutamise püüdlustesse;
- AO. arvestades, et 2015. aasta on Euroopa arenguaasta ja 2015. aastale järgnev ELi arengukava peaks olema täielikus kooskõlas tema energiaalase välispoliitikaga kliima, vaesuse kaotamise ja inimõiguste austamise valdkonnas;
- AP. arvestades, et linnadest on pärit üle 70% CO₂-heitest ja linnades tarbitakse 66% energiast; arvestades, et 2008. aastaks elab pool maailma elanikkonnast linnapiirkondades ning selline koondumine jätkub, nii et 2030. aastaks elab hinnanguliselt 60% maailma elanikkonnast linnapiirkondades; arvestades, et linnad peavad muutma oma tarbimis- ja kasvusuundumusi, sest linnad on probleemi kese, kuid samas ka piirkonnad, kus on võimalik lahendusi ellu viia kiiremini ja varem;
- AQ. arvestades, et omamaiste traditsiooniliste nafta- ja gaasiressursside kasutamise soodustamine täielikus vastavuses liidu õigustikuga nii tavapärastes tootmispiirkondades (nt Põhjameri) kui ka hiljuti avastatud aladel (nt Vahemere idaosa ja Must meri) vähendab ELi sõltuvust välistarnijatest ja transiidiriikidest;
- AR. arvestades, et energijaalgeoleku strateegia peab hõlmama kulutõhusate energianõudluse vähendamise meetmete raamistikku ja samaväärselt mõjusaid meetmeid suurte ja arvatavate katkestustega toimetulekuks ning solidaarsus- ja koordineerimismehhanisme energiatootmis-, arukate ülekande- ja jaotustaristute ning võrkudevaheliste ühenduste kaitsmiseks ja tugevdamiseks; arvestades, et see taristu peab tulema toime erinevate taastuvate energiaallikatega ja mikrotootmisega ning olema integreeritud erinevaid välisvarustuse allikaid ja tarneteid hõlmava energialiidu olulise osana terviklikku ja hästi toimivasse energia siseturгу, mis hõlmab ka turгу energianõudluse vähendamiseks;

Euroopa energialiidu suunas

1. peab tervitatavaks komisjoni teatist „Euroopa energiajulgeoleku strateegia”, märkides, et see põhineb põhjalikul ELi energiasõltuvuse analüüsil, selles tuakse välja põhivaldkonnad ja kirjeldatakse eelseisvat tähtsat tööd lühiajalises, keskpikas ja pikas perspektiivis, et lahendada energiajulgeolekuga seotud probleemid; rõhutab vajadust tagada, et lühiajalised ja keskpika tähtajaga meetmed vastavad täielikult ELi pikaajalistele energia-, kliima- ja keskkonnanäesmärkidele;
2. märgib, et võrdne energiajulgeolek, konkurentsivõime ja jätkusuutlikkus täielikult integreeritud energiaturul on alustalad energialiidu loomisel, mis on võimalik saavutada energianõudluse ohjamise ja vähendamise, säästvate energiaallikate väljatöötamise ja integreerimise, ressursside ühendamise, võrkude ühendamise, üksteisest sõltuvate tootmisahelate vahelise distantsi vähendamise, arukate võrgustike arendamise, energiaturu ühtse reguleerimise tagamise, iga kodaniku juurdepääsu soodustamisega piisavale energiahulgale ning kolmandate riikide suhtes ühtse läbirääkimispositsiooni kehtestamisega tugevdatud ELi tasandi meetmete ning sidusama ja paremini koordineeritud riiklike poliitikasuundade ja tegevuse kaudu;
3. märgib, et 2014. aasta kriis Ukrainas ja komisjoni stressitestide tulemused peaksid kiirendama siseturu lõpuleviimist, sealhulgas olemasolevate energeetika ja kliima valdkonna õigusaktide täielikku rakendamist kõigi liikmesriikide poolt, olemasolevate energiasaarte integreerimist ning riskihinnangute, ennetavate tegevuskavade ja hädaolukorra kavade ajakohastamist;
4. toonitab, et tulevikku vaatav kliimapoliitika on kooskõlas eesmärgiga saavutada energiajulgeolek ja väiksem sõltuvus nendest maailma osadest, kus strateegilisi energiaallikaid kasutatakse välispoliitika osana;
5. rõhutab, et komisjoni gaasivaldkonna stressitestid näitasid ELi haavatavust impordisõltuvuse tõttu kolmandatest riikidest ning seega tuleb tähelepanu pöörata kõige haavatavamatele liikmesriikidele; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles viivitamata rakendama gaasisüsteemi stressiteste käsitlevaid soovitusi Euroopa, piirkondlikul ja riiklikul tasandil;
6. rõhutab, kui tähtsad on energiasõltumatuse tugevdamise lühiajalised meetmed, näiteks energianõudluse vähendamine, taastuvenergia arendamine ja ladustamine, gaasi ladustamine, gaasi tagasivoolu taristute arendamine, olemasoleva taristu maksimaalset kasutamist võimaldavate uute projektide toetamine, piirkondlike varustuskindluse kavade koostamine ning veeldatud maagaasi importimise võimaluste tulemuslikum kasutamine eelkõige liikmesriikides, mis sõltuvad üksnes ühest maagaasi tarnijast või on selle tõttu põhjendamatult haavatavad; rõhutab, et on väga oluline parandada energiavõrkude ühendust liikmesriikide vahel, et luua ühtne energiaturg; märgib, et kõiki nimetatud põhjusi arvestades on hädavajalik Euroopa linnade, omavalitsuste, piirkondade, energiaühistute ja eri sektorite kohalike algatuste, komisjoni, liikmesriikide, naaberriikide, reguleerivate asutuste, Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööameti, ülekandesüsteemi haldurite, gaasitarnijate ning hoidlate haldurite omavaheline koostöö;

7. rõhutab, et energialiit peaks lisaks varustuskindlusele võtma vastu laiahaardelise käsituse, milles keskendutakse sellistele peamistele mõõtmetele nagu täielikult integreeritud energia siseturu saavutamine, energianõudluse vähendamine, CO₂-heite ulatuslik vähendamine energiaallikates (mis põhineb peamiselt taastuvatel energiaallikatel) ning teadusuuringud ja innovatsioon, mille eesmärk on juhtpositsiooni hoidmine taastuvenergia tehnoloogiate valdkonnas, ning toonitab, et Euroopa kodanikud peaksid olema energialiidu keskmes ning neile tuleb pakkuda kindlaid, jätkusuutlikke ja taskukohaseid energiaallikaid;
8. rõhutab, et tõelise energialiidu loomiseks, mis tuleks solidaarselt toime väliste energiatarnetega seotud vapustustega, peab EL välja töötama täielikult integreeritud mehhanismi liigse energia piiriüleseks ülekandmiseks; arvestades, et seoses sellega peavad komisjon, liikmesriigid ja põhivõrguettevõtjad keskenduma ELi energia siseturu ülesehituse reformimisele ning konkreetsetele taristuprojektidele;
9. rõhutab, et ainus viis saavutada energiajulgeolek ja samal ajal hoida energiahinnad taskukohased ning viia ellu liidu kliimaeesmärgid on luua kestlik energiamaaistik, mis põhineks suures ulatuses energiatõhususel, taastuvenergial ja arukal taristul; toonitab lisaks, et õigeid meetmeid tuleb võtta juba praegu selleks, et üleminek niisugusele energiamaaistikule saaks järgmiste põlvkondade jaoks alata;
10. tõdeb, et tähtis on kaasata tarbijatepoolsed algatused, nagu ühistud, kogukondade taastuvenergia ja energiatõhususprojektid, ning rõhutab vajadust kõrvaldada majanduslikud, regulatiivsed ja haldustakistused, et tarbijad saaksid energiasüsteemis aktiivselt osaleda;
11. rõhutab, et energialiidu kontseptsioon peaks olema tõeliselt üleeuroopaline ja hõlmama nii ELi kui ka vähemalt energiaühenduse lepinguosalisi ning et Euroopa energiasektorid peaksid integreeruma ka liidu piiridest kaugemale, et suurendada liidu olulisust ja parandada liidu läbirääkimispositsiooni üleilmastuval energiaturul;
12. rõhutab, et energialiidu loomine peab toimuma käsikäes laiaulatusliku tööstusstrateegia väljatöötamisega iseäranis energiatõhususe ja taastuvenergia valdkonnas, mis aitaks kaasa ELi taasindustrialiseerimisele, eesmärgiga saavutada 2020. aastaks olukord, kus 20% ELi SKPst annaks tööstus;
13. rõhutab, et energiamajandust ei saa saavutada Euroopa tasandi tootmise vähendamise või Euroopa tööstuse mujale viimise kaudu;

SISEMÕÕDE

Energianõudluse vähendamine

14. tuletab meelde, et energianõudluse vähendamine, eelkõige kütteks, energiakokkuhoiu ja energiatõhususe kaudu on tähtis mitmel põhjusel, muu hulgas näiteks sellepärast, et see mõjub positiivselt ELi energiajulgeolekule, konkurentsivõimele, majanduskasvule, jätkusuutlikkusele, taskukohase energiahinna saavutamisele, kütteostuvõimetuse seljatamisele ja jätkusuutlike töökohtade loomisele; rõhutab sellega seoses, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri sõnul on investeerimine energiatõhususse kõigi

- energiressursside puhul parima tootlikkusega investeering; palub komisjonil ja liikmesriikidel käsitleda energiatõhusust eraldi energiaallikana, mis kujutab endast kokkuhoitud energia väärtust; rõhutab, et energiatõhusus ja nõudlusreageering peavad konkureerima võrdsetel tingimustel tootmisvõimsusega, võttes täielikult arvesse kiireloomulisi ja erakorralisi energiapuudulikkuse kaalutlusi, kui see on tehniliselt teostatav; innustab seega liikmesriike seadma energiatõhususe oma poliitikameetmete väljatöötamisel esikohale;
15. rõhutab, et energiakokkuhoiu potentsiaal puudutab kõiki majandussektoreid, muu hulgas tööstust, ehitust, transporti, põllumajandust ja teenuseid;
 16. kutsub komisjoni üles tuvastama ja eemaldama energiatõhususe meetmete teele jäänud takistused ja arendama välja tõelise energiatõhususe turu, et edendada parimate tavade edasiandmist ja kindlustada toodete ja lahenduste kättesaadavust kogu ELis eesmärgiga luua energiatõhusate toodete ja teenuste tõeliselt ühtne turg;
 17. nõuab suurema tähelepanu pööramist arenevale energiateenuste turule (sh energiatõhususe ja energiateenuste lepingud); rõhutab, et on oluline välja töötada standardid energiatõhususse investeerimise protsessi igale osale;
 18. märgib, et EL ei ole veel nii kaugel, et täita oma eesmärk säästa 2020. aastaks 20% energiast (371 miljonit nafta ekvivalenttonni (Mtoe)), ning et rohkem kui kolmandik vähenenud energiatarbimisest on tegelikult seotud vähenenud majandustegevusega, mitte poliitilise tegevusega energiatõhususe valdkonnas; kutsub seetõttu komisjoni üles rangelt jõustama juba vastu võetud energiatõhusust käsitlevad õigusaktid, samuti käsitlema aruteludes Euroopa Parlamendi ja nõukoguga energiamärgistuse ja ökodisaini alaste õigusaktide uuendamist, võttes arvesse energiasäästlikkuse potentsiaali ja turu vajadusi;
 19. rõhutab, kui tähtis on, et liikmesriigid eraldaksid piisavalt vahendeid toodete energiatõhususe turujärelevalvele, eesmärgiga tagada ettevõtjatele võrdsed tingimused ning anda samal ajal tarbijatele vajalikku teavet ja asjakohased vahendid, mida nad vajavad teadlike valikute tegemiseks ning oma energiatarbimise teadvustamiseks ja vähendamiseks;
 20. on veendunud, et ringmajanduse ja suurema ressursitõhususe edendamine võib aidata kasvuhoonegaaside heidet märgatavalt vähendada, seega on see oluline panus kliima- ja energiaprobleemide lahendamisse;
 21. rõhutab, et energianõudlus hoonesektoris moodustab 40% ELi energiatarbimisest ja kolmandiku maagaasi tarbimisest ning et seetõttu on vaja energianõudluse vähendamiseks suurendada nii hoonete renoveerimise põhjalikkust kui ka kiirust ning kütte ja jahutuse valdkonnas jätkusuutlike energiaallikate kasutamist asjakohaste algatuste abil; soovib jätkata hoonete energiatõhususe standardite karmistamist, võttes arvesse ja edendades tehnilisi uuendusi; soovib lisaks jätkuvalt toetada liginullenergiahoonete ehitamist veel ühe olulise sammuna energiasõltumatusena ning säästva ja turvalise energiasüsteemi saavutamisel; rõhutab sellega seoses vajadust töötada välja uuenduslik erasektoripoolne rahastamine ning innustab Euroopa Investeeringuspanka ja EFSI rohkem kaasama, et täiendada riiklikke rahastamiskavasid

tööstuse konkurentsivõime parandamiseks ning suurema majanduskasvu ja rohkemate töökohtade loomiseks; märgib, et see loob eeliseid ka kodanikele, sealhulgas väiksemad elektriarved ning elatustaseme paranemine;

22. tunnustab kohalike omavalitsuste ja kodanike rolli energiatõhususe suurendamisel parema linnaplaneerimise, energiaga seotud internetitehnoloogiate ja IKT rakenduste arendamise kaudu, koostootmise ja omatarbeks kasutamise abil, küttepumbarakenduste, kaugkütte- ja jahutussüsteemide moderniseerimise, laiendamise ja loomise abil, küttesüsteemide renoveerimise ning keskkonnasõbralikuma avaliku transporditeenuse kasutamise suurendamise, aktiivsemate sõidumudelite edendamise, nutika linna lahenduste arendamise ja elluviimise ning elektrisõidukite toetamise abil linnades;
23. usub, et ka kohalikel omavalitsustel on oma roll alternatiivsete rahastuvahendite edendamisel, muu hulgas koostöömudelid, ning kollektiivostulepingute edendamisel, mille abil saavad tarbijad oma energiavajadused ühendada, mistõttu langevad energiahinnad;
24. peab sama oluliseks tarbijatele energiatõhusate toodete, sealhulgas toiduainete pakkumist, samuti täpse, asjakohase, võrreldava ja sõltumatult kontrollitud teabe andmist nende toodete energiatõhususe kohta, et tarbijatel oleks võimalik teha teadlik valik ja liikuda turgudel kõige energiatõhusamate seadmete ja toidutootmisahelate suunas;
25. kutsub komisjoni üles kaaluma teadlikkust suurendava kampaania alustamist Euroopa kodanikele selle kohta, kuidas vähendada majapidamistes energiatarbimist lihtsate ja kulutõhusate meetodite abil, tõstes sealjuures esile võimalikku kokkuhoidu elektriarve pealt; kutsub komisjoni üles kaaluma 2016. aasta nimetamist Euroopa energiakokkuhoiu aastaks;
26. märgib, et sõiduki tehniliste nõuete ja kütusesäästlikkuse parandamine on nii ELi naftasõltuvuse kui ka kasvuhooenergiaheite vähendamise jaoks ülitähtsad, ja palub tööstusharudel, liikmesriikidel ja komisjonil seetõttu oma pingutusi selles valdkonnas jätkata ja suurendada; palub komisjonil vaadata üle pärast 2020. aastat kehtima hakkavad CO₂-heite standardid sõiduautodele ja kaubikutele; märgib siiski, et pikaajaline lahendus transpordi heitkoguste ja energianõudluse vähendamisel ning energiavarustuse mitmekesistamisel on alternatiivsed kütused, elektritootmine taastuvatest energiaallikatest ning säästlikumate transpordivahendite edendamine;
27. kutsub komisjoni üles töötama välja laiaulatusliku strateegia transpordi elektrifitseerimise suunas liikumiseks energialiidus, nii et see hõlmaks rohkemat kui vaid elektrisõidukite tootmise ja kasutamise alased investeeringud ja algatused ning tegeleks laiapõhjalisemate algatustega elektrisõidukite valdkonnas, sealhulgas rongid, jalgrattad ja mopeedid, ja pööraks erilist tähelepanu eri transpordiliikide kombineerimisele ja koostoimele energiasektoriga nutikate võrkude ja salvestusvõimaluste kaudu;
28. palub liikmesriikidel ja energiaühenduse lepinguosalistel vaadata energiatõhusust käsitlevate ELi õigusaktide rakendamisel kaugemale, et saavutada 2020. aasta energiatõhususe eesmärgid kiiremate meetmetega, keskendudes hoonete ja tööstuse

puhul küttele ja soojustamisele, ning olla nii riiklike ja piirkondlike meetmetega valmis järsult vähendama energianõudlust nii enne varustushäireid kui ka neile reageerides; väljendab sellega seoses heameelt gaasitarnekindlust käsitleva määruse eesseisva läbivaatamise üle, mis on ette nähtud energialiidu paketi raames, ning palub komisjonil uurida läbivaatamise osana ELi-ülese jälgimissüsteemi teostatavust selliste varustushäiretega tegelemiseks; hoiatab siiski, et lühiajalisi meetmeid nõudluse vähendamiseks tuleb hoolikalt kavandada, et hädaabimeetmed oleksid täielikult kooskõlas ja ühtiksid pikaajaliste meetmetega; kutsub komisjoni lisaks üles jälgima ja koostama aruandeid arengute kohta õiguslike takistuste puhul, mis takistavad energiatõhususe arendamist liikmesriikides;

29. märgib siiski, et mis tahes lühiajalised meetmed energianõudluse järsuks vähendamiseks ei ole tõhus viis probleemiga tegelemiseks ning Euroopa vajab varustuskindluse tagamiseks kaugemaleulatuvat kava;
30. palub komisjonil tähelepanelikult jälgida, kuidas kohaldatakse energiatõhususe direktiivi, eelkõige riiklike energiatõhususe tegevuskavasid ja riiklike renoveerimisstrateegiaid, ning hoonete energiatõhususe direktiivi; palub komisjonil vaadata energiatõhususe direktiiv ja hoonete energiatõhususe direktiiv piiratult läbi, et saavutada 2030. aasta energiatõhususe parandamise eesmärgid, pöörates rohkem tähelepanu haavatavate tarbijate toetamisele ja kütteostuvõimetusega võitlemisele; on veendunud, et energiatõhususe parandamise mõõtmist ja kontrollimist tuleks selle meetme kontekstis korraldada regulaarselt;
31. kutsub komisjoni üles aktiivselt toetama liikmesriike riiklike renoveerimisstrateegiate kasutuselevõtul, nagu on ette nähtud energiatõhususe direktiivi artiklis 4; palub nende strateegiate 2017. aasta meetmete väljatöötamisel kaasata rohkem asjaomaseid sidusrühmi ehitussektorist, eesmärgiga koostada riiklikul tasandil pikaajaline (2050) eesmärk hoonete energianõudluse vähendamiseks, ja seada sellega kaasnevalt 2040., 2030. ja 2020. aasta eesmärgid; märgib, et energiatõhususe direktiivis sätestatud energiatõhususe kohustuse süsteemid on peamine meede 2020. aasta energiakokkuhoiu eesmärkide saavutamiseks; kutsub seetõttu komisjoni üles pikendama selle nõude kehtivust ka pärast 2020. aastat, sest tegemist on peamise vahendiga 2030. aasta energiatõhususe eesmärgi saavutamisel, samal ajal tuleks kaotada erandid, mis vähendavad selle nõude tõhusust;
32. rõhutab, et siduv energiatõhususe parandamise eesmärk oleks kõige kulutõhusam viis Euroopa energiasõltuvuse vähendamiseks ning see kaitseks samal ajal tööstusharusid ja majapidamisi kasvavate energiaarvete eest; tuletab meelde, et Euroopa Parlament võttis oma 5. veebruari 2014. aasta resolutsioonis¹ ja 26. novembri 2014. aasta resolutsioonis² vastu kolm siduvat eesmärki, sealhulgas 40% energiatõhususe eesmärk, eesmärk, mille kohaselt tuleks vähemalt 30% lõplikust energia kogutarbimisest toota taastuvenergia allikatest, ja eesmärk sisemaiste kasvuhoonegaaside heitkoguste vähendamiseks vähemalt 40% võrra; mõistab sellega seoses hukka Euroopa Ülemkogu vähesed püüdlused 2014. aasta oktoobris toimunud energiatõhususe alasel kohtumisel, kus seati vaid 27% mittesiduv eesmärk ega seatud liikmesriikidele mingeid individuaalseid

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2014)0094.

² Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2014)0063.

eesmärke;

33. peab energiatõhusust käsitlevaid õigusakte ning ELi heitkogustega kauplemise süsteemi (HKS) üksteist vastastikku võimendavateks vahenditeks ja nõuab turustabiilsusreservi kiiret rakendamist, sest see võimaldab anda HKS-i raames energiatõhusust suurendavat CO₂-hinnasignaali; kutsub komisjoni üles täiendama HKS-i heitenormi kehtestamisega, mis annaks selgelt märku, et tuleb investeerida kõige saastavamatest, näiteks kivisöel põhinevatest energiatootmise viisidest loobumisse;
34. nõuab tungivalt, et komisjon kasutaks energiatõhususe potentsiaali, koostades uute õigusaktide eelnõud, sealhulgas:
 - sihtfinantseerimisalgatuste ja õigusaktidest tulenevate kohustuste raamistik, mis tagaks kõigi nõuetele vastavate olemasolevate hoonete puhul vähemalt 3%-se minimaalse, kuluoptimaalse renoveerimiskiiruse aastas;
 - investeeringuid energianõudluse vähendamiseks, eelkõige hoonetes, tuleks liigitada ja hinnata taristuinvesteeringutena võrdselt energiavarustuse investeeringutega, võimaldades nende suhtes seega kohaldada võrdseid finantseerimistingimusi;
 - algatused ja kohustused suurematele ettevõtetele viia energiatõhususe direktiivi raames koostatud kohustuslikest energiaaudititest ellu kõige ökonoomsemad soovitused;
35. kutsub komisjoni üles tegema 2030. aasta energiatõhususe eesmärkide saavutamiseks ettepanekuid tugeva juhtimissüsteemi loomise jaoks, mis annaks kindlaid juhiseid ja looks õiglasel eeskirjal riiklike panuste arvestamisel ELi eesmärkide saavutamisel, kavade elluviimise parandamisel ja asjakohase energialiidu poliitika tõhusamaks aruandluseks;
36. märgib, kui tähtis on ühendada energianõudluse ja -pakkumise kavandamine ELi energia siseturu tasandil, keskendudes nõudluse vähendamisele ja detsentraliseeritud lahendustele, et saavutada kuluoptimaalne varustuskindlus ning vältida tarbetuid ja liiga mahukaid taristuinvesteeringuid ning luhtunud kulusid;
37. on seisukohal, et investeeringud energianõudluse vähendamisele, eelkõige hoonetes ja tööstuses, aitavad märkimisväärselt kaasa energiajulgeolekule, stimuleerides samal ajal majanduskasvu ja töökohtade loomist, ning et seda tuleks integreeritud majandusvahendite ja ehitusalaste õigusaktide väljatöötamisel ning rahaeraldiste kaalumisel arvesse võtta; rõhutab, et liikmesriikide toetamiseks energiatõhususe alaste eesmärkide saavutamisel tuleks pakkuda suuremat ELi rahalist toetust;

Euroopa-sisese energiatootmise suurendamine

38. rõhutab, et EL peaks töötama välja tegevuskava ja edendama rohkem varustuskindluse suurendamise pikaajalist strateegiat, mis peab hõlmama kohalike energiaallikate, eelkõige taastuvate energiaallikate arendamist ELis kooskõlas tervishoiu, ohutuse ja keskkonnaalaste õigusaktidega; rõhutab, et omamine energiatootmine ei tohi suurendada ega pikendada Euroopa sõltuvust fossiilkütustest;
39. rõhutab taastuvatest energiaallikatest pärineva energia suurenevat rolli pikaajalise energiavarustuse kindluse saavutamisel ELis; juhib tähelepanu asjaolule, et taastuvenergia tootmiskulud on viimastel aastatel oluliselt langenud;

40. rõhutab, et väga oluline on suurendada Euroopa tööstuse ja tehnoloogia osalemist kogu energiatootmise ahelas, mis hõlmab mitte ainult tooraineid, vaid ka tootmist, rafineerimist, ladustamist, transporti ja jaotust, sest need on ELi energiaimpordist sõltuvuse vähendamisel kriitilise tähtsusega elemendid; tuletab meelde, et EL on peaaegu täielikult sõltuv kolmandate riikide uraanitarnetest;
41. on seisukohal, et iga energiaallikat, mis võiks aidata kaasa liidu energiajulgeolekule, tuleks arvesse võtta ja arendada ELi pikaajalisi CO₂-heite vähendamise eesmärke ja 2030. aasta eesmärke täielikult järgides, et saavutada Euroopa „kahe kraadi” kliimaeesmärk ning pidada kinni ELi keskkonnalastest ja konkurentsialastest õigusaktidest; palub komisjonil hinnata direktiivi 2009/28/EÜ kohaldamist ja eelkõige artikli 13 lõike 4 kohaldamist, mille kohaselt liikmesriigid on kohustatud kasutama uutes ja ulatuslikult renoveeritavates hoonetes minimaalsel tasemel energiat taastuvatest energiaallikatest; on seisukohal, et tavapärase energiaallikate toetused ja välismõjuga mitteametlikult moonutatavad turgu, seega palub komisjonil tagada võrdsed tingimused ning kehtestada CO₂-heitele piinormid koos energiatõhususe standarditega uutele ja olemasolevatele kivisöel töötavatele ja tuumaelektrijaamadele, et anda selge investeerimismärguanne jätkusuutlikele investeeringutele ja järk-järgult likvideerida kõige enam saastavad ja ohtlikumad energiatootmise viisid;
42. on seisukohal, et komisjon peaks välja töötama kohased vahendid, et ühtlustada eri energiaallikate lihtne kuluarvestus iga tehnoloogia eluea kohta;
43. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetusmehhanisme ümber kujundama, et hõlbustada energiaturu integratsiooni ja järk-järgult loobuda kõigist keskkonnavalaselt kahjulikest toetustest, eelkõige fossiilkütustele, ning muu hulgas ELi tasandil kokku lepitud kohustuslikest taastuenergia eesmärkidest lähtudes täielikult kasutada rahastamisvahendeid, mis on mõeldud kestlike taastuenergiaallikate jaoks, mis ei ole veel tavaenergiaallikatega konkurentsivõimelised;
44. rõhutab, et energiajulgeoleku kindlustamiseks tuleb tagada kõrgetasemeline keskkonnakaitse; tuletab sellega seoses meelde mittetraditsiooniliste fossiilkütuste kaevandamisega seotud keskkonna-, kliima- ja terviseohtu ja -mõju;
45. on seisukohal, et vähese CO₂-heitega tuumaenergia on jätkuvalt oluline osa ELi kohalikus elektritootmises; märgib, et tuumaenergia kasutamise üle otsustamine jääb liikmesriikide pädevusse; märgib siiski, et seoses ohutuse ja turvalisusega peaks EL kehtestama kõrgeimad standardid ja neid järjest täiustama, et leevendada tuumaenergiaga seotud ohte ja vältida õnnetusi;
46. tõdeb, et seni, kuni tuumaelektrijaamu ja -rajatise käitatakse, on sõltumata vastupidavustestide tulemustest alati olemas tõsise õnnetuse toimumise jääkrisk;
47. leiab, et olemasolevad tuumarajatised ja radioaktiivsete jäätmete hoidlad võivad muutuda terrorirünnaku objektiks, mis võib põhjustada väga ulatuslikku kahju; kutsub liikmesriike üles tagama seda tüüpi objektidele kõrgeim turvalisuse ja kaitse tase;
48. nõuab, et liikmesriigid, kes sulgevad tuumaelektrijaamasid, tagaksid, et need asendatakse sellise elektritootmisega, mis tagaks sama varustamise ning aitaks

stabiliseerida ühtset tootmis- ja jaotussüsteemi;

49. tuletab meelde, et energiatõhusus, taastuvad energiaallikad ja arukas taristu on igal juhul kasulik valik, sest need kujutavad endast kiireimat ja odavaimat viisi tagada meie energiajulgeolek ja hoida samal ajal hinnad taskukohased, need aitavad saavutada kliimaeesmärke ning loovad ELis miljoneid töökohti;
50. tuletab meelde, et komisjoni energia tegevuskavas aastani 2050 on sätestatud, et taastuvate energiaallikate suur osakaal on energiasüsteemi säästlikumaks ja kindlamaks muutmise eeltingimuseks;
51. on veendunud, et taastuvate energiaallikate arendamine on energiajulgeoleku strateegia seisukohalt keskse tähtsusega, võttes arvesse energiakulusid; rõhutab, kui tähtis on piiriüleste energiavõrkude arendamine ning teadusuuringute ja innovatsiooni suurendamine arukamate ja uute energiasalvestuslahenduste väljatöötamiseks ning ka paindlike tootmistehnoloogiate arendamine taastuvate energiaallikate integreerimise jaoks;
52. kutsub komisjoni üles koostama analüüsi selle kohta, kuidas stabiilsed taastuvad energiaallikad, näiteks hüdroenergia, eelkõige pumphüdrojaamad, säästlik biomass või maasoojusenergia, võivad täiendada erinevaid taastuvaid energiaallikaid, et suurendada energiasektori stabiilsust;
53. rõhutab vajadust pakkuda stiimuleid kohalike energiaallikate, näiteks hüdroelektri kui taastuva energiaallika arendamiseks; kordab ELi direktiivide, nagu taastuvallikatest toodetud elektrienergia direktiivi ja vee raamdirektiivi tõhususe ja järjekindluse tagamise olulisust väiksemate hüdroelektrijaamade paremaks keskkonda integreerimiseks;
54. palub liikmesriikidel ja komisjonil tagada taastuvenergia regulatiivse raamistiku läbipaistvus, sidusus, stabiilsus ja järjepidevus ning vältida tagasiulatuvaid muutusi investeringuid puudutavates majandustingimustes, et suurendada investorite usaldust ning aidata kaasa taastuvenergia kulutõhusale kasutuselevõtule kõigis ELi piirkondades; rõhutab toetussüsteemide tugevama koordineerimise vajadust vastavalt komisjoni suunistele taastuvenergia toetuskeemi kohta, et vältida võimalikku turu moonutamist ning tagada taastuvenergia tõhus edendamine;
55. rõhutab, et ELis tuleks korralikult rahastada omamaiste energiaallikate arendamise pikaajalist strateegiat;
56. on veendunud, et taastuvatel energiaallikatel on oluline osa ELi kohaliku energiavarustuse tagamisel; nendib siiski, et mitte kõikidel liikmesriikidel ei ole samu geograafilisi võimalusi toota kasumlikul viisil märkimisväärset kogust taastuvenergiat;
57. mõnab taastuvenergia suurendamise kasulikkust soojusenergia turul, eelkõige ehitistes; rõhutab kütetaristu ja salvestusseadmete suurenenud paindlikkust, mis lihtsustab katkendlike taastuvate energiaallikate integreerimist, salvestades energiat soojusena; rõhutab, et energiajulgeolekut saab suurendada, arendades välja piirkondlikud kütte ja jahutusvõrgud, mis on ideaalseks võimaluseks integreerida linnadesse suuremahuliselt

säästlikku kütet, kuna need võivad samaaegselt edastada soojust, mis on saadud erinevatest allikatest ning ei sõltu vaid ühest allikast;

58. rõhutab vajadust suurendada oluliselt ELi kohalikku energiatootmise võimekust lühikeses ja keskpikas perspektiivis; tuletab komisjonile ja liikmesriikidele sellega seoses meelde, et paljudel juhtudel on üks võimalus elektrivarustuse suurendamiseks hädaolukordades taastuvate energiaallikate, nagu tuule ja päikeseenergia paigaldamine või uuendamine nende suhteliselt lühikese kasutuselevõtuks kuluva aja tõttu; palub tungivalt, et komisjon jätkaks selliste energiaallikate arendamisega seotud finants- ja õiguslike tõkete uurimist ning esitaks liikmesriikidele ametlikud poliitikasoovitused meetmete kohta, mis mõjutavad sellise energia kasutuselevõttu;
59. palub tungivalt, et komisjon rakendaks riigiti selget taastuvate energiaallikate arenduse jaotust, et suurendada investorite kindlust;
60. rõhutab, et Euroopa kütte - ja transpordisektori suures mahus elektrifitseerimine on jätkuvalt olulise tähtsusega nende sektorite kütuseimpordi olulisel vähendamisel;
61. on seisukohal, et süsinikdioksiidi kogumisel ja säilitamisel võib olla oluline roll kohalikest fossiilkütustest tekkiva kasvuhoonegaaside heite vähendamisel ja see võimaldab energiaallikate valikut mitmekesistada ja kindlustada; palub komisjonil parandada süsinikdioksiidi kasutuselevõtu tingimusi; on seisukohal, et süsinikdioksiidi kogumist ja säilitamist tuleb edasi arendada ja täiustada ulatuslike teadusuuringute ja innovatsiooni abil, ning nõuab vahendite eraldamist süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogiate edasisele arendamisele;
62. rõhutab lisaväärtust, mida pakub IKT integreerimine energiasüsteemidesse, ja palub, et komisjon kehtestaks arukatele võrkudele ülekandesüsteemi tasandil ühised standardid, sest need tagavad stabiilse varustuse ja vaba piiriülese energiavoo ning aitavad kaasa energiapuudusele ja jaotussüsteemi tasandil, et tagada tarnekindlus kohalikele kogukondadele, linnadele ja piirkondadele; rõhutab sellega seoses, et arukate võrkude ja uute energiasalvestusrajatiste arendamine võib mängida olulist rolli taastuvate energiaallikate osakaalu suurendamisel;
63. on veendunud, et võttes arvesse vananevate ja ebapiisavate jaotusvõrkude suuri investeerimisvajadusi ja et suurem osa taastuvaid energiaallikaid on ühendatud jaotusvõrgu tasandil, on vaja konkreetseid algatusi, et edendada jaotusvõrguettevõtja investeeringuid, sealhulgas peaksid komisjon ja liikmesriigid kaaluma finantsinstrumentide kasutamist;
64. rõhutab, et IKT võib täita ja peaks täitma peamist osa vastutustundliku energiatarbimise edendamisel majapidamistes, transpordisektoris, energia tootmisel ja tööstussektoris; on seisukohal, et nutiarvestid, tõhus valgustus, pilvandmetöötlus ja hajustarkvara võivad põhjalikult muuta energia kasutusviise; rõhutab asjaolu, et lisaks energiatõhususele lähtekohas (st primaarenergia tootmisel) tuleks esmatahtsaks pidada ka lahenduse leidmist (elektri)energia kao probleemile transpordivõrkudes;
65. märgib, et detsentraliseeritud energiasüsteem, mille voolu- ja kütteallikad on lähemal kasutamiskohale, võib lihtsustada väikesemahulist energiatootmist ning seega annab

tarbijatele võimaluse olla energiaturul rohkem kaasatud ja kontrollida oma energiakasutust, vähendab kadusid energia edastamisel ja jaotamisel, parandab energiataristu vastupidavust ning pakub samas väikestele ja keskmise suurusega ettevõtjatele kohalikke äri võimalusi; palub seetõttu komisjonil ja liikmesriikidel hõlbustada kohalike ja piirkondlike taastuvate energiaallikate ja kohalike, piirkondlike jaotusvõrkude ning kaugküttevõrkude edasist arendamist ning laiendamist poliitika abil, millega kaotada olemasolevad tõkked ning korraldada turg ümber; palub komisjonil esitada suunised energia omatarbimise kohta, et edendada selle kasutamist ja kaitsta tarbijate õigusi;

66. juhib tähelepanu sellele, et säästev põllumajandus ja metsandus on tähtis valdkond biomassienergia tootmiseks ja energiatõhususe saavutamiseks;
67. märgib, et 95% Euroopas kütmiseks ja elektritootmiseks kasutatavast puidu biomassist on kohalik toodang;
68. palub komisjonil esitada ettepanekud määruse (EL) nr 994/2010 (gaasivarustuse kindluse kohta) läbivaatamise kohta sellisel viisil, et liikmesriikidelt nõutakse muutuste läbiviimise strateegia loomist, et minna üle, sealhulgas kaugkütte puhul, gaasilt taastuvatele energiaallikatele, nagu maasoojusenergia, biomass ja päikeseenergia;
69. märgib, et taastuvenergiad põhinevad kütetehnoloogiad on kättesaadavad (biomass, maasoojusenergia ja päikeseenergia) ning neid saab kasutada imporditud fossiilkütuste asendamiseks, luues töökohti ja ergutades investeeringuid;
70. palub komisjonil tagada taastuvallikatest toodetud elektrienergia direktiivi (2009/28) täielik rakendamine ning esitada tõhus juhtimissüsteem, mille osaks on ka Euroopa Parlament, koos tõhusa määrusega, mis võimaldaks 2030. aasta taastuvate energiaallikate eesmärgi saavutamist;
71. rõhutab, et ELil avaneb ainulaadne võimalus energiaallikate üleminekuks, kuna traditsioonilised elektrijaamad vananevad ning kogu vananeva ja saastava energiasüsteemi moderniseerimine vajaks järgnevatel aastatel suuri investeeringuid, seega kutsub komisjoni üles integreerima uusi tehnoloogiaid ja suurendama neid investeeringuid, mis kasutavad säästlikke allikaid, kohaldavad parimaid olemasolevaid tehnoloogiaid ning suunduvad detsentraliseeritud ja intelligentse energiasüsteemi suunas, mis vastab ELi kodanike vajadustele;

Energiatehnoloogiate arendamine

72. rõhutab, et teadusuuringute ja tehnoloogilise innovatsiooni tulemuslik kasutamine edendab Euroopa tööstuse juhtivat rolli ja tugevdab Euroopa ettevõtete ja tööstuse konkurentsieelist ja ärilist tasuvust ning loob töökohti, aidates samal ajal kaasa ELi peamiste energia- ja kliimapoliitika eesmärkide saavutamisele, sh energianõudluse vähendamisele, energiajulgeolekule, konkurentsivõimele ja energiatootmise, -jaotamise, -transpordi ja -tarbimise jätkusuutlikule arendamisele, võideldes kütteostu võimetuse vastu ja aidates saavutada kasvuhoonegaasidega, taastuvate energiaallikate ja energiatõhususega seotud ELi eesmärgid;

73. rõhutab, et Euroopa tehnoloogiad energiasektoris on energiajulgeoleku seisukohalt ülilulise tähtsusega, sest need aitavad kaasa strateegiliste tööstusharude, oskusteabe ja pädevuste säilitamisele; tuletab meelde, et kuna EL soovib arendada omamaised ressursse ja üleminekuvõimalusi vähese CO₂-heitega majandusele, tuleb võtta konkreetset meetmeid Euroopa tehnoloogilise juhtpositsiooni arendamiseks vähese CO₂-heitega tehnoloogiate valdkonnas põhisektorites, kus EL on saavutanud või võib saavutada üleilmse eelise;
74. tuletab meelde, et energiaettevõtted VKEdest kontsernideni on strateegilise tähtsusega ning nende arengut tuleks toetada;
75. rõhutab vajadust seada esikohale haridus, koolitusprogrammid ja liikmesriikidevaheline parimate tavade jagamine innovatiivsete energiatehnoloogiate valdkonnas, millel on potentsiaal tagada edaspidi meie energiavarustus;
76. palub liikmesriikidel ja komisjonil tagada riiklike ja Euroopa uurimisprogrammide parem koostoime ning koordineerimine, eelkõige energia, transpordi, IKT ja ehituse valdkonnas, et tagada esmatähelepanu pööramine sellistele ühistele probleemidele nagu energiatõhususe suurendamine, keskendudes mitte ainult küttesektorile, vaid ka jahutamisele, väikesemahuliste taastuvate energiaallikate edendamine, kasvuhoonegaaside heite vähendamine, energiajulgeoleku suurendamine ja uute taastuvenergia allikate arendamine, ning suurendada uute tehnoloogiate turuleviimist;
77. mõnab, et ilma suuremahuliste investeeringuteta Euroopa maailmas juhtivatesse teadusuuringute programmidesse ei ole võimalik arendada olemasolevaid ja uusi vähese CO₂-heitega tehnoloogiaid, mis aitaksid lahendada planeeti ohustavaid kliimaprobleeme;
78. kutsub komisjoni üles andma lisatoetust termotuumaenergeetika uurimisprojektidele, nagu ITER, mis varustavad tulevikus Euroopat süsinikdioksiidi heiteta, piiramatult energiaga, mis ei tekita ohtlikke jäätmeid;
79. rõhutab, et kasvuhoonegaaside heite vähendamise kohustused ja Euroopa muutmine konkurentsivõimeliseks vähese CO₂-heitega ja ressursitõhusaks majanduseks võivad nende asjakohase täitmise korral suurendada ELi konkurentsivõimet maailmaturul, kuid samal ajal ei tohiks seda kohustust kahjustada; rõhutab seega, et edasiste eesmärkide optimaalset taset ja tingimusi tuleks hinnata põhjaliku mõjuhinnangu abil; on seisukohal, et kliimamuutused ja konkurentsivõime, jätkusuutlikkus ja ohutus vajavad kompleksset, tasakaalustatud ja ühtset käsitust, mis põhineb tasakaalustatud energiaportfellil, mis toetub suurel määral säästlikele energiaallikatele ja hõlmab CO₂-heite vähendamise tehnoloogiaid kliimaeesmärkide saavutamiseks, võimaldades seega taskukohast energiat tarbijatele ja tööstuslikuks tootmiseks;
80. kutsub komisjoni üles uurima, kuidas luua võrdsed võimalused Euroopast ja väljastpoolt Euroopat pärit tootjatele, keskendudes eelkõige süsinikdioksiidi piiride kohandamise mehhanismidele või heitkoguste standarditele;
81. nõuab toetuste ümberjaotamist, et keskenduda kogu innovatsiooniahelale, mis vallandaks olemasolevate ja arendatavate tehnoloogiate kogu potentsiaali, et tugevdada

omamaist energiatootmist;

82. rõhutab, et uut energiataristut ja paremaid ühendusi on kõige parem rahastada äriinvesteeringute kaudu, mida aitavad teha turupõhised hinnad toimiva energia siseturu raames;
83. mõnab, et riigiabi eeskirjade eesmärgiks on tagada riigi sekkumise õiguskindlus olukorras, kus esineb teatud turutõrge; palub komisjonil ja liikmesriikidel kasutada suurema energiajulgeoleku ja vähese CO₂-heitega ja ressursitõhusale majandusele ülemineku eesmärgil täielikult ära energiaprojektide riigiabi kaudu rahastamise võimalusi ning rahastamisvahendeid, mis on kättesaadavad Euroopa Regionaalarengufondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ja Euroopa ühendamise rahastu, programmi „Horisont 2020”, Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi, Euroopa Investeerimispanka ning Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga investeerimisrahastute ning avaliku ja erasektori vahendajate kaudu, ning kutsub komisjoni ELi rahastamisvahendite puhul hindama regulaarselt eraldatud vahendite kulutõhusust; palub komisjonil ja Euroopa Investeerimispankal kiiresti määrata uued vahendid ja rahastamistooted, mis on kohandatud vähese CO₂-heitega tehnoloogiatesse tehtavate pikaajaliste investeeringute eripäradega; väljendab heameelt selle üle, et investeerimiskavas on energiat käsitletud ühe prioriteedina; on seisukohal, et komisjon peaks selgitama, kuidas kavatsetakse kasutada 315 miljardi euro suurust investeerimiskava koos teiste olemasolevate vahenditega;
84. on seisukohal, et kuna see on olemasolevate tehnoloogiate abil juba võimalik, on vaja parandada energiasõltuvuse vähendamiseks, tarnevõimaluste mitmekesistamiseks ja tugevdamiseks kohalike energiaallikate täieliku kasutuse kaudu ning energiavõrgu taristu optimeerimiseks ja energiatõhususe suurendamiseks keskmises ja pikas perspektiivis ning kütteostu võimetuse vastu võitlemiseks olemasolevaid süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise ning kogumise ja kasutamise tehnoloogiaid ja väga tõhusaid ning väga paindlikke elektri jaamu ning töötada välja uued energiatehnoloogiad, võttes arvesse tehnoloogianeutraalset lähenemisviisi, mis võimaldab liikmesriikidel oma kohalikke energiaallikaid täielikult ära kasutada, kasutades selleks teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020” rahalisi vahendeid; usub sellega seoses, et raamprogrammi „Horisont 2020” määruses ette nähtud rahastamine tuleb tagada ja seda kaitsta võimalike tulevaste kärbete eest;
85. palub komisjonil ja liikmesriikidel suurendada IT-julgeolekut ja tarbijatele kriitilise tähtsusega teenuseid osutavate kriitiliste energiataristute kaitset, pidades esmajoones silmas tööstusliku tootmise arengusuundi ning IKT üha olulisemat rolli energiasektoris; rõhutab sellega seoses, et kriitilise tähtsusega taristute kõrgetasemelise võrgu- ja infoturbe säilitamiseks on oluline küberjulgeoleku direktiivi vastuvõtmine ja õigeaegne rakendamine;
86. tuletab meelde, et Euroopa aina keerukamaid energiavõrke ähvardavad üha sagedasemad ohud ja IT-struktuuridega seotud turvaaugud; rõhutab, et aina keerulisemaks ja kättesaadavamaks muutuvad küberrelvad, mida võidakse kasutada nende struktuuride ründamiseks; tuletab sellega seoses meelde vajadust hästi koordineeritud ja rahastatud meetmete järele Euroopa küberturvalisuse tõstmiseks osana

energiajulgeoleku alasest lähenemisest, sealhulgas asjakohaste vahendite ja võimekuse eraldamist küberkuritegevuse vastase võitluse Euroopa keskusele ja sellistele agentuuridele nagu Euroopa Liidu Võrgu- ja Infoturbeamet (ENISA);

Täielikult integreeritud energiaturu suunas

87. nõuab hästi integreeritud ja konkurentsivõimeliste, kogu liidu territooriumi katvate piirkondlike elektri- ja gaasiturude arendamist, mis tagavad energiasüsteemi piisavuse ja paindlikkuse; nõuab, et komisjon astuks otsustavalt ja läbipaistval viisil vastu igasugusele proteksionismile, konkurentsivastasele käitumisele ning turule sisenemise ja sealt väljumise tõketele; rõhutab, et tähtis on tagada stabiilsed riiklikud õigusraamistikud, lahendada haldustakistused, ühtlustada riikide haldusmenetlusi ja tagada kodanikualgatustele võrdsed võimalused; eelkõige palub komisjonil tagada objektiivne tururaamistik, mis võimaldab konkurentsi võrdsetel võimalustel kõikidele, sealhulgas inframarginaalsete omadustega tehnoloogiatele, nagu taastuvenergia, ning maksimeerida selliste tehnoloogiate osalus, mis panustavad kõige rohkem tarnekindluse, tõhususe ja keskkonnalase säästlikkuse eesmärkide täitmisel;
88. rõhutab turude integreerimise positiivset mõju elektrisektori hulgi- ja lõpuks ka jaehindadele, mis võimaldab teha kodanikele energia kättesaadavaks taskukohasema hinnaga, ning tuletab meelde, et potentsiaalne majanduslik puhastulu energia siseturu väljakujundamisest võib ulatuda 16–40 miljardi euroni aastas;
89. tõdeb, et praegused majanduslikud, regulatiivsed ja haldustõkked ei lase tarbijatel energiasüsteemis aktiivselt osaleda; tunnistab, et üha suurem osa tarbijaid tegeleb oma energia tootmisega ja on huvitatud oma energiatarnija valimisest, käitumise muutmisest ja selliste ühisalgatustega liitumisest nagu ühenduse taastuvenergia ja energiatõhususe projektid; kutsub seetõttu komisjoni üles võimaldama kodanikel saada passiivse tarbimise asemel nn tootvateks tarbijateks („prosumer”) ehk aktiivsemateks osalejateks Euroopa energiasüsteemis;
90. kutsub komisjoni üles toetama turueeskirjade kohandamist, et võimaldada hajutatud ja muutuvate taastuvate energiaallikate integratsiooni, eriti nõudluse koondajatele lihtsa turulepääsu tagamise kaudu;
91. on veendunud, et kolmanda energiapaketi täielik rakendamine, mis hõlmab piiriülest turuintegratsiooni, mille keskmes on päevasised ja tasakaalustamisturgude ning energiainfrastruktuuride ja piiriüleste ja võrkudevaheliste ühenduste väljaarendamine, on üks kõige tähtsamaid läbipaistva, tarbijasõbraliku, hästi toimiva ja täielikult integreeritud gaasi- ja elektrituru lõpuleviimise tegureid; kutsub komisjoni üles jälgima ja täide viima kolmanda energiapaketi rakendamist;
92. rõhutab, et Euroopa Liidu konkurentsipoliitika on siseturu lahutamatu osa ning et seda tuleb kohaldada kõigi energiaallikate, jaotuskanalite ja tarnijate suhtes samamoodi nagu teistel turgudel;
93. tunneb heameelt komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta aruande üle ELi energiatoetuste ja -kulude kohta ning kutsub komisjoni üles aruannet igal aastal ajakohastama, et paremini kindlaks teha, millised sektorid ja valdkonnad vajavad täiendavaid rahalisi vahendeid ja

milliseid sektoreid kahjustavad toetuste tõttu turumoonutused;

94. rõhutab, et energiahindade reguleerimine avaldab negatiivset mõju konkurentsile ja investeringutele ning selle kaotamine on korralikult toimiva energiaturu eeltingimus;
95. juhib tähelepanu sellele, et tarbijaturgude tulemustabeli viimase väljaande kohaselt kuulub elektriturg nelja kõige halvemini toimiva turu hulka; rõhutab, et oluline on tarbijaid paremini teavitada energiahindade struktuurist ja energiatõhususe meetmetest, mille abil kaasata tarbijad aktiivselt oma energiatarbimise juhtimisse, samuti teavitada neid võimalusest vahetada hõlpsasti tarnijat;
96. rõhutab, et suuremad pakkumispiirkonnad edendavad energia siseturu väljakujundamist ning suurendavad turu tõhusust, konkurentsi ja likviidsust; juhib tähelepanu sellele, et arvestades taastuvenergia osatähtsuse suurenemist, toetavad sellised piirkonnad hästi toimiva ja likviidsuse elektrituru vajalikke omadusi; märgib, et suurem likviidsus toob kaasa kauplemiskulude vähenemise, kindlad hinnasignaalid investeerimisotsuste tegemisel, parema riskimaandamise elektri jaamade käitajatele ja suurema konkurentsi, mis omakorda toob kaasa energiahindade languse;
97. rõhutab vajadust ühendatud ja stabiilse põhivõrgu järele kogu ELis, milles välditakse mis tahes negatiivseid nähtusi, nagu planeerimata energiavood;
98. kutsub komisjoni üles aktiivselt toetama liikmesriike võrgu ja süsteemide ühendamise eesmärkide saavutamisel ja tagama, et selleks on olemas asjakohased ELi rahalised vahendid;
99. tõdeb, et paremini integreeritud energiasüsteem võiks aidata väliste energiavarustuse häirete korral piiriülest solidaarsust edendada ja võimaldaks aina suurema taastuvenergia koguse edasist integreerimist; tõdeb, et komisjon ja liikmesriigid peavad viivitamata tegutsema, et tagada, et energiatootmine, -ülekanne ja jaotus ning energianõudluse juhtimine toimiks üle riigipiiride ELi siseturu funktsionaalsete elementidena tarbetute piiranguteta; selles kontekstis tuleks tagada olemasoleva taristu optimaalne kasutamine;
100. märgib lisaks, et ühishuviprojektide arendamise jaoks erainvesteeringute ligitõmbamisel finantsinstrumentide kasutamise maksimeerimise kaudu on oluline võimendav mõju rahastamisele riiklikest vahenditest ja see taaskäivitab ELi taristuinvesteeringud;
101. märgib, et gaasitaristu arendamise tase ei ole kogu ELis ühtlane; rõhutab, et Baltimaade, Ida-Euroopa keskosa ning Kagu- ja Lääne-Euroopa liikmesriigid vajavad investeeringuid, et tagada taristu täielik integreerimine ning vähendada nende haavatavust ühe või turgu valitseva energiatarnija tarnete häire korral;
102. peab tervitatavaks Euroopa Ülemkogu seisukohta, et elektrisüsteemi ühendatus tuleb tagada kõigi liikmesriikide integreerimisega Euroopa mandriosa võrkudesse, ning Euroopa Ülemkogu ettepanekut, et liikmesriikidevaheline elektrivõrkude vastastikuse sidumise tase peaks olema 2020. aastaks 10% ja 2030. aastaks 15%, ning kutsub üles looma eesmärgid ka gaasivõrkudevaheliste ühenduste jaoks; palub komisjonil pakkuda välja konkreetne tegevuskava nende eesmärkide saavutamiseks;

103. märgib, et ACERil on keskne roll ühtse ELi energiaturu lõpuleviimisel elektri- ja maagaasi jaoks; peab kahetsusväärseks, et vaatamata ameti suurematele ülesannetele ja kohustustele ei ole selle ressursid, mis on vajalikud selleks, et amet suudaks tõhusalt täita energia hulgemüügituru terviklikkuse ja läbipaistvuse määrase kohaseid seadusjärgseid ülesandeid teostada järelevalvet energia hulgemüügiturgude üle;
104. rõhutab, et Lõuna-Euroopa riikide võrkudevaheliste ühenduste laiendamine ja uuendamine võib soodustada taastuvenergia kasutuselevõtmist ja piirkonna energiajulgeolekut ning ergutada energiaturu integreerimist ülejäänud ELiga ja edendada energiavarustuse kindlust;
105. juhib tähelepanu sellele, et vajadust saavutada Ibeeria poolsaare ja ülejäänud Euroopa Liidu vahel elektrivõrkude vastastikuse sidumise kõrgem tase rõhutati Euroopa Ülemkogul;
106. rõhutab, et tuleb teha elektri ja gaasi stressitestid, mida tuleb jätkata, kuni on täielikult kaotatud kõigi liikmesriikide sõltuvus kolmandate riikide käitajatest ülekandesüsteemide kontrolli puhul ja rakendatud sünkroonne osalemine Euroopa mandriosa võrkudes hiljemalt aastaks 2025;
107. rõhutab, et strateegiliste taristuprojektide rakendamise kiirendamine on ülivajalik liidu energia- ja kliimapoliitika eesmärkide saavutamiseks, sealhulgas energiasaarte kaotamiseks, ning innustab seetõttu komisjoni selles protsessis aktiivsemalt osalema; rõhutab, et taristuinvesteeringud hõlmavad nii energianõudluse kui ka energiavarustuse alaseid meetmeid; on täiesti veendunud, et ELi rahastamine on hädavajalik, et viia ellu peamised Euroopa energiataristu projektid tarnete ja ressursside tagamise valdkonnas;
108. rõhutab, et seoses suurte taristuprojektide heakskiitmisega tuleb alati uurida, kas energiajulgeoleku valdkonnas ei saa saavutada samu tulemusi väikesemahuliste projektide, energiatõhususe meetmete või ülekande- või jaotusvõrkude nutikate kohandamiste kaudu, et vältida liigset tootmisvõimsust või takerdunud projekte ja investeerida nappe ressursse võimalikult tõhusalt;
109. rõhutab, et nende strateegiliste taristuprojektide rakendamine peaks täiustama energiajulgeoleku keskpika ja pika perspektiivi aspekte ja olema täielikus kooskõlas ELi pikaajaliste CO₂-heite vähendamise kohustuste ja ELi keskkonnanalaste ja muude asjaomaste õigusaktidega;
110. nõuab, et komisjon hindaks Euroopa varuvõimsuse strateegia vajalikkust ja võimalikku rolli, et tagada liidu vastupidavus välistele energiavarustuse häiretele;
111. tõdeb, et teatud olukorras võivad ELi elektriturul osutada vajalikuks võimsuse jaotamise tasustamise mehhanismid; rõhutab vajadust Euroopa tasandi koordineeritud lähenemisviisi järele, et vältida Euroopa turul ebatõhusust ja liigset tootmisvõimsust; rõhutab asjaolu, et enne tuleb uurida alternatiivseid lahendusi, nagu vastastikuse seotuse ja paindlikkuse suuremad ressursid;
112. nõuab, et ühishuviprojektide nimekiri, mis võeti vastu 2013. aastal ja mida ajakohastatakse regulaarselt, viidaks viivitamata ellu, järgides täielikult tähtaegu;

rõhutab, et ELi süsteemide ühendamise eesmärkide saavutamise alus peaks olema ühishuviprojektide elluviimine; rõhutab, et kiiresti tuleb ellu viia Euroopa energiajulgeoleku strateegias loetletud tähtsaimad projektid ja algatused;

113. rõhutab Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ja Euroopa ühendamise rahastu rolli ühishuviprojektide elluviimise toetamisel ja seega vajadust suunata rohkem vahendeid Euroopa ühendamise rahastu eelarvesse energiataristuprojektide jaoks järgmises finantsperspektiivis; rõhutab sellega seoses, et eriti tähtis on selliste varustuskindluse energiataristuprojektide ELi rahastamine enne ja pärast 2020. aastat, mis ei ole äriiselt elujõulised;
114. rõhutab, et kogu ELis ja energiaühenduses on vaja tugevdada piirkondlikku koostööd, sealhulgas maagaasihoidlate ja arukate elektri säilitamise süsteemide valdkonnas, sest nii saab tulemuslikumalt lahendada energiajulgeolekuga seotud küsimusi ning energia tootmine, ladustamine, haldamine ja tarbimine kohalikul ja piirkondlikul tasandil muutuks ratsionaalsemaks; märgib, et Läänemere energiaturu ühendamise tegevuskava, mille eesmärk on integreerida Läänemere piirkonna riigid ELi energiataristuvõrkudesse, on suurepärase piirkondliku koostöö näide;
115. palub komisjonil korraldada uuring Euroopa elektrituru uute kulutõhusate turukorralduste analüüsimiseks eesmärgiga tagada, et tarbijad saaksid osta mõistliku hinnaga elektrit ja ennetada kasvuhoonegaaside heite ülekandumist;
116. rõhutab, et energia tuleb kõigile ELi kodanikele taskukohaseks muuta; on seisukohal, et ebavajaliku tarbimise ennetamine, parandades energiatõhusust, kindlamad võrkudevahelised ühendused, suurem turuintegratsioon ja investeeringud säästvasse energiasse, eelkõige hoonetesse, aitavad kõigil majapidamistel pääseda võrdsetel tingimustel ligi ühtsele, jätkusuutlikule, konkurentsivõimelisele ja turvalisele energiaturule ning pääseda kütteostuvõimetusest, mille tõttu kannatas 2012. aastal üks ELi kodanik neljast; kutsub komisjoni üles esitama teatise kütteostuvõimetuse kohta Euroopas, millele on lisatud kütteostuvõimetuse vähendamise tegevuskava, mis sisaldab määratlust ja näitajaid;
117. rõhutab, et ELil on tugev vähese CO₂-heitega energiatehnoloogia tööstuslik baas, sh taastuv- ja tuumaenergia valdkonnas, mis võib suurendada ELi ja selle naabrite energiajulgeolekut, vähendades sõltuvust ühestainsast välistarnijast;

VÄLISMÕÖDE

Energiavarustuse mitmekesistamine

118. rõhutab, et sõltuvus ühestainsast energiaallikate tarnijast, mille tulemuseks on haavatavus ja konkurentsi puudumine, võib takistada majanduskasvu ja ohustada julgeolekut riigi ja ELi tasandil, ning et seepärast tuleb pidevalt rakendada kõiki energiatarbijate mitmekesistamise projekte; rõhutab, et ELi energiatarbijate, -liinide ja -allikate mitmekesistamise meetmeid tuleks tõhustada, võttes arvesse tuleviku energianõudlust ja vajadust lisada kõrvalustele meetmetele nõudluse vähendamise meetmed;

119. rõhutab vajadust mitmekesistamise abil vähendada ainusõltuvust ühest toodetud tuumkütuse tarnijast, kes varustab 20 töötavat tuumareaktorit viies liikmesriigis;
120. rõhutab, et sõltuvuse vähendamine ühest tarnijast ei tohi põhjustada sõltuvuse suurenemist teisest tarnijast, eelkõige seoses vedelgaasiga;
121. nõuab suuremat sidusust ELi kaubandus- ja energiapoliitika vahel; on seisukohal, et ELi vabakaubanduslepingud peaksid kaasa tooma suuremad turulepääsuvõimalused energiaressursside ja -kaupade jaoks nii seoses kindlate kauaaegsete partneritega kui ka uute ja lootustandvate partnerriikidega sellistes piirkondades nagu (kuid mitte ainult) Kesk-Aasia, Põhja-Aafrika ning Põhja-, Lõuna- ja Kesk-Ameerika;
122. rõhutab, et energiajulgeoleku seisukohalt on kaubandusel väga tähtis roll ning et oluline vahend on ka tugevad energiapartnerlused, mida toetavad ELi kaubanduslepingutesse lisatavad energeetikapeatükid; peab äärmiselt oluliseks, et need peatükid suurendaksid energia mitmekesistamist ja vähendaksid sõltuvust liiga väheste välistarnijate poolt sisseveetavatest energiaallikatest, kehtestaksid kvaliteedistandardid energiatoodetele ja ühised standardid säästvale energiatootmisele ning edendaksid nii tarnekanalite mitmekesistamist kui ka kohalikku energiatootmist, eelkõige taastuvallikatest, sest energiajulgeoleku strateegia peaks edendama kodumaiste energiaallikate kasutamise, energiatõhususe, ühendatuse ja tarbimise vähendamise poliitikaid; on veendunud, et välismaistel otseinvesteeringutel strateegilise energiataristu varadesse võib olla ka kahjulik mõju ning komisjon peaks neid jälgima; kutsus komisjoni üles andma liikmesriikidele parima tehnilise toetuse ELi energeetikavaldkonna õigusaktide kiire ja nõuetekohase rakendamise kindlustamiseks; juhib tähelepanu asjaolule, et kui liikmesriikidel on negatiivne kaubandusbilanss, siis johtub see enamasti fossiilsete kütuste sisseveo maksumusest;
123. juhib tähelepanu asjaolule, et kaubanduslepingutes on juba astunud esimesed koostöösammud energiatõhususe ja energiamärgistuse valdkonnas (nt Energy Stari märgis USAs); nõuab nende jõupingutuste edasist suurendamist;
124. palub komisjonil alal hoida eesmärki lisada Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse (TTIP) kokkuleppesse energiateemaline eripeatükk, sest see suurendaks ELi energiajulgeolekut ja aitaks avada rahvusvahelisi energiaturge; palub sellega seoses komisjonil jätkata jõupingutusi vabakaubanduspoliitika elluviimiseks kütuste, sh veeldatud maagaasi ja toornafta valdkonnas;
125. on seisukohal, et veeldatud maagaasiga kauplemine ELi ja USA vahel integreeriks ELi gaasituru täielikult maailmaturule ning aitaks märkimisväärselt kaasa energia siseturu lõpuleviimisele;
126. peab kahetsusväärseks kaubanduse kaitset käsitlevate õigusaktide ajakohastamise arutelude peatumist nõukogus, kuigi parlament on väljendanud kindlat toetust rangemate meetmete võtmisele kaitseks kolmandatest riikidest pärineva ebaausa impordi vastu;
127. rõhutab, et ELi energia mitmekesistamises tuleb seada esmatähtsaks need projektid, milles mitmekesistatakse energia tarnekanaleid ja allikaid, ning need peavad ka vastama

kõigile ELi õigusaktide asjakohastele nõuetele; toonitab, et energia tarnekanalite mitmekesistamises tuleb eelistada usaldusväärseid tarnijaid ja et kõigis tarnelepingutes tuleks ette näha selged, tõhusad ja kergesti kohaldatavad kohustused ja sanktsioonid, et energiavarustust ei mõjutaks poliitilised ega muud sündmused; rõhutab veeldatud maagaasi olulisust ja võimalusi Euroopa Liidu energiapoliitika jaoks;

128. usub, et energiat ei tohiks mitte kunagi kasutada rahvusvahelises koostöös poliitilise survestamise vahendina;
129. on arvamisel, et Venemaad ei saa enam pidada usaldusväärseks partneriks, kuna Venemaa seab ELi õiguse otsese kahtluse alla, sh Maailma Kaubandusorganisatsioonis, ja kasutab energiavarustust poliitilistel eesmärkidel; märgib, et tarnete mitmekesistamine parandab riikide positsiooni läbirääkimistel väliste gaasitarnijatega ning seega rõhutab, et EL peaks tegema oma järeldused varasematest energiakriisidest Venemaaga;
130. on arvamisel, et tuleks pöörata rohkem tähelepanu gaasitarne taristu arendamisele ja uutele veeldatud maagaasi terminalidele ning olemasoleva taristu tõhusamale kasutamisele;
131. rõhutab Norra ja ELi vahelise energiaalase partnerluse eeliseid; rõhutab Aadria mere torujuhtme (TAP) ja lõunapoolse gaasikoridori väljaarendamise strateegilist tähtsust Euroopa energiavarustuse mitmekesistamise ja energiapoliitika seisukohast ning peab kahetsusväärseks projekti Nabucco läbikukkumist; rõhutab, et Vahemere idapiirkonna ja Musta mere piirkonna täiendav veeldatud maagaasi tarnevõimsus aitab saavutada liikmesriikide ja energiaühendusse kuuluvate Kagu-Euroopa riikide gaasitarne mitmekesistamise ELi eesmärki; rõhutab ühtlasi, et oluline on ühendada Kesk-Euroopa gaasisõlmed Kagu-Euroopaga põhja-lõuna gaasikoridoride kaudu;
132. rõhutab, et veeldatud maagaasi tarnimise võimalus idapoolsetesse liikmesriikidesse võib tekitada gaasikonkurentsi ja võib asendada naftahindadega seotud lepingute alusel toimuva maagaasi impordi gaasisõlmede ja hetkehindade kohaste lepingutega;
133. rõhutab, et suured gaasivarud Põhja-Aafrika riikides ja hiljutised leiud Vahemere piirkonna idaosas annavad Vahemere piirkonnale võimaluse luua toimiv torujuhtmete võrk gaasi transportimiseks Euroopasse; nõuab suurema veeldatud maagaasi tarnevõimsusega Vahemere gaasisõlme loomist; rõhutab, et EL peaks kasutama nende gaasivarude loodud võimalusi oma energiapoliitika parandamiseks;
134. rõhutab, et kolmandate riikidega sõlmitud energiapartnerlustes tuleks arvesse võtta ELi edusamme energiatõhususe vallas;
135. rõhutab, et kolmandate riikide ettevõtted, kes osalevad ELi ja energiaühenduse kogu energiatootmisahelas, mis hõlmab tooraineid, tootmist, transporti ja jaotust ning gaasihoidlaid, peavad kinni pidama kõigist ELi õigusaktide nõuetest, et oleks välditud turu moonutamine ja tagatud konkurentsivõimelise ja läbipaistva energia siseturu kaitse energiapoliitika üldistes huvides; nõuab, et komisjon tagaks ka nende ettevõtjate tegutsemise kooskõlas ELi kliima- ja energiapoliitika eesmärkidega;

136. rõhutab hoolimata hiljutistest arengutest seoses Brenti barreli hinnaga, et maagaasi ja naftahinna indekseerimise lõpetamine on endiselt oluline lihtsalt üha suurema asümmeetria tõttu nende kahe energiaallika vahel;
137. nõuab, et energiatootmise ja jaotusega tegelevaid ELi tööstusvaldkondi reklaamitaks kõikidel turgudel ja eelkõige Euroopa turul;
138. palub komisjonil, liikmesriikidel ja energiaühenduse lepinguosalistel suurendada pingutusi strateegiliste energianõudluse (vähendamisel) ja energiatarne taristute projektide rakendamisel, tagades parlamendi teavitamise; on veendunud, et olemasolev taristu peab piirkondlikku integratsiooni toetama;
139. rõhutab, et energiajulgeolekuga seotud taristuprojektide puhul tuleb täies ulatuses austada planeerimisest ja ehitustegevusest mõjutatud kohalike kogukondade demokraatlikku tahet ja osalemist;

Kooskõlastamine ja ühel häälel kõnelemine

140. kinnitab kõikide liikmesriikide vahelise solidaarsuse üldpõhimõtet; rõhutab, et energiavarustuse kindlus on kollektiivsete meetmete küsimus ja puudutab kõiki liikmesriike olenemata sellest, et nende haavatavus tarnehäirete suhtes on erinev; rõhutab, et mitte ükski liikmesriik ei tohi oma tegevuse või tegevusetusega ühegi teise liikmesriigi või ELi kui terviku julgeolekut ohtu seada; on seisukohal, et liikmesriikide vahel tuleb parandada vähemalt teabevahetust, konsulteerimist ja koostööd;
141. kordab, et energiakoostöö peab põhinema ELi põhiväärtustel, mille hulka kuuluvad inimõiguste austamine, demokraatia ja õigusriiklus, ning peab edendama majanduslikku ja sotsiaalset arengut partnerriikides, samuti kütteostuvõimetuse kaotamist; palub kõigil ELi välispoliitika osalistel toetada taastuvenergia arendamist ja energiatõhusust kõigis kontaktides kolmandate riikidega ning toetada rahvusvahelisi pingutusi võitluses kliimamuutustega; palub komisjoni asepresidendil ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ning komisjonil tagada range kontroll seoses ELi väliste üksustele kuuluva tuumainfrastruktuuriga ELis ning teostada hoolikat järelevalvet tuumaohutuse standardite üle ELi naaberriikides ja Euroopas tekitatud tuumajäätmete käitlemise üle, mida tuleks käsitleda välispoliitika võimaliku ülesandena;
142. rõhutab vajadust aktiivselt tugevdada koostööd ELi partneritega ja tunnustada rahvusvahelise koostöö tähtsat rolli energeetika ja eriti energiajulgeoleku valdkonnas; rõhutab sellega seoses, et kõigi valitsustevaheliste kokkulepete alus peab olema vastastikuse austuse põhimõte asjaomaste kolmandate riikidega suhtlemisel;
143. rõhutab, et energiajulgeolek on tugevalt seotud geo- ja julgeolekupoliitiliste küsimustega ning et kõiki energiajulgeoleku meetmeid tuleks käsitleda selles laiemas kontekstis ning need peaksid aitama vähendada ELi sõltuvust välistest energiaallikatest;
144. nõuab, et üksikasjalikult hinnataks ühiste strateegiliste gaasivarude loomise ja vastassuunavoogude võimsuse olulise suurendamise ulatust, väärtust ja korda, et tegeleda varustushäirete probleemiga ning tagada, et kriisi korral saab gaasi tulemuslikult tarnida sinna, kus seda on vaja, pöörates erilist tähelepanu

liikmesriikidevahelisele solidaarsusele; leiab, et selliste ettepanekute koostamisel tuleb arvesse võtta praegu toimuvate energiasüsteemi stressitestide tulemusi;

145. palub, et komisjoni asepresident ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja tagaks ELi välispoliitika ning ühise julgeoleku- ja kaitsepoliitika järjepidevuse ja üldise sidususe energiapoliitikaga; usub sellega seoses, et Euroopa välisteenistuse kaudu tuleb täpselt kooskõlastada liikmesriikide, Euroopa Komisjoni ja Euroopa Parlamendi tegevus;
146. toonitab, et energiaühendus peaks olema mõjus üle-euroopalise energiajulgeoleku suurendamise vahend; rõhutab, et selle jõustamismehhanismi ja institutsioonilist ülesehitust tuleks veelgi täiendada, et suurendada läbipaistvust, demokraatiat ja investeerimise stabiilsust; on veendunud, et energiaühendus võiks olla kasulik assotsieeruvatele kandidaatriikidele ja ELi solidaarsusmehhanismide potentsiaalsetele kandidaatidele; rõhutab, et selle tulemuseks peaks olema paremini konsolideeritud Euroopa energiaalane naabruspoliitika;
147. palub liikmesriikidel tugevdada energiaühenduse sekretariaadi suutlikkust ja pädevust ning põhjalikult analüüsida ja rakendada energiaühenduse reformimise kõrgetasemelise analüüsirühma ettepanekuid, et tagada ELi energiaalaste õigusaktide kiire ja tõhus rakendamine energiaühenduse lepinguosalistes riikides; rõhutab vajadust tugevdada energiajulgeolekut mitte ainult ELis, vaid Euroopas tervikuna; rõhutab, et Lääne-Balkani riikidel on tohutu potentsiaal taastuvate energiaallikate valdkonnas ning kutsub üles kaasama neid energiaühendusse ja ühisele energiaturule;
148. rõhutab asjaolu, et energiajulgeoleku peamine väljakutse on leevendada riikidevahelisi pingeid ja vähendada turu ebatõhusust, mis avaldab kaubanduse kasulikkusele pärssivat mõju; rõhutab seetõttu vajadust edendada seoses toorainetega ülemaailmseid demokraatlikke juhtimisstruktuure ja seoses energiakaubandusega rahvusvahelisi eeskirju, et vähendada rahvusvahelisi pingeid ja suurendada õiguskindlust selles valdkonnas ning toetada õiglase energia maailmaturu saavutamist, mis tooks kauplemisest kasu kõigile osalejatele, pöörates erilist tähelepanu korralikele tulevõimalustele nende ressursirikaste riikide jaoks ELis ja väljaspool seda, kes toetavad oma majandusarengu- ja vaesuse kaotamise strateegiaid; rõhutab tihedama energiaalase koostöö tähtsust Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikidega;
149. kutsub komisjoni üles paremini kasutama naabruspoliitika investeerimisrahastut ja kaasrahastama investeringuid energiatõhususe meetmetesse ja taastuvenergia projektidesse;
150. tunnustab Ida-Euroopa energiatõhususe ja keskkonnapartnerluse (E5B) kui Euroopa Rekonstruktsiooni- ja Arengupanga hallatava mitme rahastajaga fondi väärtust energiatõhususse investeerimise ning süsinikdioksiidiheite vähendamise edendamisel Ida-Euroopa partnerriikides;
151. kutsub komisjoni üles analüüsima kollektiivse ostmise mehhanismi võimalikku struktuuri ja asjakohasust, selle mõju gaasi siseturu toimimisele ja mõjutatud ettevõtjatele ning selle panust gaasivarustuse kindluse tagamisse; märgib, et kuna kollektiivse ostmise mehhanismide mudeleid on mitu, tuleb teha veel tööd, et määrata

kindlaks, milline turupõhine mudel oleks parim ELi piirkondade ja asjaomaste tarnijate jaoks ning erandlike tingimuste jaoks, kui kollektiivse ostmise mehhanism käivitatakse;

152. asub seisukohale, et tulevase Euroopa energialiidu loomise peamine tingimus on integreeritud ELi energia siseturu lõpuleviimine, milleks on vaja kolmanda energiapaketi täielikku rakendamist, mis hõlmaks nii energianõudluse haldamist kui ka energiavarustussüsteemi optimeerimist, aruka energiataristu ja energiaühenduste väljaarendamist ning ELi energiapoliitika tugeva välismõõtmel olemasolu, mis põhineb seisukohtade tihedal kooskõlastamisel ja kolmandate riikidega ühel häälel kõnelemisel;
153. tunnistab, et Lissaboni lepingus sisalduvad Euroopa Liidu põhielemendina poliitikasuunad kliimamuutuste mõju leevendamiseks, energiatõhususe edendamiseks ja taastuvenergia tehnoloogiate väljatöötamiseks; usub, et energiapoliitika eesmärkide väljatöötamine aastateks 2020 ja 2030 tuleneb otseselt Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklist 194 ning seetõttu tuleb sellega arvestada Euroopa Komisjoni sõlmitud mis tahes kahepoolsetes kokkulepetes;
154. juhib tähelepanu asjaolule, et energiakokkulepetes kolmandate riikidega peab olulist rolli etendama vastastikkuse põhimõte ning seejuures tuleb tagada kvaliteedistandardid ja kooskõla reguleerivate raamistikega;
155. toonitab vajadust suurendada ELi võimet ühel häälel kõneleda, et tagada partnerriikides ja rahvusvahelistel foorumitel ühtsem energiadiplomaatia; märgib sellega seoses, et ELi õigusele mittevastavuse võimaluse vähendamiseks tuleks nõuda, et komisjon osaleks kohustuslikult vaatlejana rahvusvaheliste lepingute läbirääkimistes ning läbiräägitud lepingute suhtes teostataks eel- ja järelkontrolli;
156. kutsub liikmesriike üles tõhustama teabevahetusmehhanismi alast koostööd seoses kolmandate riikidega energiavaldkonnas sõlmitavate valitsustevaheliste kokkulepetega, et suurendada läbipaistvust ja võimendada oma volitusi läbirääkimisteks kolmandate riikidega; palub komisjonil kiiresti välja töötada ettepanek valitsustevaheliste kokkulepete kohustuslikuks eelhindamiseks seoses nende mõjuga ELi energia siseturule ja nende vastavusega ELi õigusele; kutsub liikmesriike üles taotlema komisjoni osalemist energiakokkuleppeid käsitlevatel läbirääkimistel ELi mittekuuluvate riikidega; kutsub komisjoni üles töötama välja kolmandate riikidega sõlmitavate energiakokkulepete näidise, mis sisaldaks liidu huve puudutavaid klausleid; nõuab, et komisjon teavitaks demokraatia ja läbipaistvuse edendamise nimel korrapäraselt Euroopa Parlamenti energiakokkulepetest ELi kuuluvate ja mittekuuluvate riikide vahel; usub, et tuleks arvestada võimalusega, et sellest huvitatud liikmesriigid loovad tulevikus energiaallikate kollektiivse ostmise mehhanismi;
157. nõustub täielikult Euroopa Ülemkoguga, et 2015. aastal tuleks välja töötada ja välja pakkuda usaldusväärne, demokraatlik ja läbipaistev juhtimissüsteem, vältides sealjuures täiendavat ja ebavajalikku bürokraatiat, mis aitaks tagada, et EL täidab oma energiapoliitika eesmärgid, kusjuures liikmesriikide jaoks nähakse ette vajalik paindlikkus ja austatakse täiel määral nende vabadust oma energiaallikate jaotuse kindlaksmääramisel, rõhutab, et parlament peab täitma tugevat ja ettenägelikult aktiivset rolli energialiidu juhtimissüsteemide väljaarendamisel, rakendamisel ja läbivaatamisel;

158. palub komisjonil kiireloomuliselt toetada Euroopa energialiidu lõpuleviimist nii energianõudluse kui ka energiavarustuse seisukohast, võttes arvesse energiakadude vähendamist, mitmekesistatud ja kindlaid energiaalaseid välissuhteid ning hästi toimivat ja ressursitõhusat energia siseturgu; palub liikmesriikidel ja energiaühenduse lepinguosalistel näidata üles tugevat poliitilist tahet energialiidu eesmärkide saavutamisel;
159. rõhutab, et vaja on tagada Euroopa energiajulgeoleku strateegia rakendamise korrapärane läbivaatamine ning strateegia edukusele tuleb igal aastal energiajulgeolekuga seotud asjakohaste probleemide valguses hinnang anda; palub komisjonil esitada igal aastal Euroopa energiajulgeoleku strateegia olukorra kohta aruanne;
160. palub komisjonil esitada ettepanekud elutähtsate infrastruktuuride, sh energia füüsilise kaitse kohta;
161. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, energiaühenduse sekretariaadile ja energiaühenduse osalisriikidele.

SELETUSKIRI

Sissejuhatus

Kriisi puhkemine Ukrainas on Euroopa Liidule meelde tuletanud energiajulgeoleku tähtsust ja selle üliolulist rolli Euroopa tugeva poliitilise ja majanduspositsiooni kinnistamisel. Energiaturu geopoliitiline haavatavus on muutnud energiapoliitika üheks välispoliitika strateegiliseks prioriteediks. Seetõttu on Euroopa Liidul vaja välja töötada energiapoliitika, mis põhineb seisukohtade tihedal kooskõlastamisel ja ühel häälel kõnelemisel.

Euroopa Komisjon on energiasektori peamised ülesanded toonud välja oma teatises Euroopa energiajulgeoleku strateegia kohta ja nüüd on vaja Euroopa Parlamendilt poliitilist tõuget täiustatud energiajulgeoleku raamistikku kujundamiseks. Käesolevas raportis käsitletakse ka komisjoni teatist, mis puudutab energiatõhusust ja selle panust energiajulgeolekusse ning 2030. aasta kliima- ja energiapoliitika raamistikku, teatist edusammude kohta energia siseturu väljakujundamisel ja teatist Euroopa gaasisüsteemi lühiajalise vastupanuvõime kohta. Kõik need dokumendid kajastavad ELi energiaturu praegust olukorda.

Kuigi ELi energiajulgeoleku tugevdamisel on viimastel aastatel saavutatud märkimisväärset edu, seisab ELi ees veel hulk ülesandeid, nagu energiat tootvate piirkondade ebastabiilsus, killustatud siseturg ja kliimamuutused. Imporditud energia moodustab ELi energia kogutarbimises 53 % ja paljud liikmesriigid sõltuvad ikka veel ühest välisest varustusallikast, see aga takistab Euroopa majanduskasvu ja ohustab riikide ja ELi julgeolekut.

Raportööri arvates peaks strateegia olema mitte lühiajaline tegevuskava, vaid pikaajaline strateegia, milles on esitatud Euroopa energiajulgeolekuga seotud strateegilised eesmärgid. Seepärast sisaldab raport meetmeid energianõudluse vähendamiseks, Euroopa-sisese energiatootmise suurendamiseks ja energiatehnoloogiate arendamiseks, samuti edasisi meetmeid täielikult integreeritud ja hästitoimiva energia siseturu ning solidaarsus- ja kooskõlastusmehhanismide loomiseks.

Euroopa energialiit energiajulgeoleku tagamiseks Euroopas

Nüüd, kui uus Euroopa Komisjon on ametisse asunud, on hakanud tekkima uus energialiidu kontseptsioon, mida on vaja täpsustada ja arendada. Et rõhutada vajadust ühise energiapoliitika järele, on loodud uus, energialiidu küsimustega tegeleva asepresidendi ametikoht. Euroopa Parlamenti tuleks energialiidu loomisel astutavate sammude kindlaksmääramisel vaadelda vahendajana. Raportöör on veendunud, et Euroopa energiajulgeoleku strateegia peaks olema lahutamatu osa väljatöötatavast ja laiemast energialiidu kontseptsioonist, ning innustab uut komisjoni selles suunas tööd jätkama.

Lisaks energiajulgeoleku tagamisele tuleks energialiidu väljatöötamisel lähtuda laiahaardelisest käsitusest, milles keskendutakse sellistele peamistele tugisammastele nagu täielikult integreeritud energia siseturu lõpuleviimine, energianõudluse vähendamine, CO₂-heite ulatuslik vähendamine energiaallikates ning teadusuuringud ja innovatsioon. Energiapoliitika, mis põhineb seisukohtade tihedal kooskõlastamisel ja kolmandate riikidega ühel häälel kõnelemisel, on energialiidu alus, mistõttu tuleks kaaluda gaasi kollektiivset

ostmist.

Energianõudluse vähendamine

Energianõudluse vähendamine energiatõhususe kaudu on ELi energiajulgeoleku, konkurentsivõime ja jätkusuutlikkuse jaoks ülitähtis. Energiatõhusus mõjutab positiivselt selliseid valdkondi nagu energiavarustus, kütteostuvõimetus, energiahinnad, tööstuse tootlikkus, tööhõive ja ressursside haldamine. Sellest tohutust potentsiaalset hoolimata ei ole EL siiski veel nii kaugel, et täita oma kohustus säästa 2020. aastaks 20 % energiast. Seetõttu peaks EL suurendama jõupingutusi, et energiatõhusus oleks pärast 2020. aastat märkimisväärselt suurem, sest praegused meetmed ei ole piisavad.

Euroopa linnade kohalikud omavalitsused peaksid energiatõhususe suurendamisele oluliselt kaasa aitama, kasutades selleks koostootmist, moderniseerides kaugküttesüsteeme, suurendades keskkonnasõbralikuma avaliku transporditeenuse kasutamist, innustades aktiivsemaid sõidumudeleid ja renoveerides hooneid.

Euroopa-sisese energiatootmise suurendamine ja energiatehnoloogiate arendamine

Oma energiasõltuvuse vähendamiseks peab EL suurendama Euroopa-sisest energiatootmist ja arendama energiatehnoloogiaid. Raportis rõhutatakse, et Euroopa-siseste energiaallikate arendamiseks Euroopa Liidus on vaja pikaajalist strateegiat. EL peaks kaaluma iga energiaallika arendamist, mis võiks ELi energiajulgeolekule kaasa aidata. Uued energiatehnoloogiad võiksid aidata vähendada energiasõltuvust, mitmekesistada ja tugevdada tarnevõimalusi, optimeerida energiavõrgu taristut ja suurendada energiatarbimise tõhusust.

Hästi toimiv energia siseturg

Hästi toimiv energia siseturg tagab eri energiatarnijate osaluse, mis võib viia usaldusväärsete teenuste pakkumisele madalamate hindadega. Euroopa on liikumas energia siseturu lõpuleviimise poole. Ühenduste arendamiseks ja kitsaskohtade kõrvaldamiseks on veel siiski vaja lisapingutusi, et tagada konkurentsivõimelised ja hästi integreeritud piirkondlikud energiaturud. Raportöör väljendab heameelt Euroopa Ülemkogu arvamuse üle, et esmatähtsaks tuleks pidada lahenduse leidmist probleemile, mis on seotud liikmesriikide ebapiisava Euroopa gaasi- ja elektrivõrkudega ühendatusega, ning et tagada tuleks liikmesriikide sünkroonne osalemine Euroopa mandriosa võrkudes. See aitaks saavutada miinimumeesmärgi, et liikmesriikidevaheline elektrivõrkude ühendatuse tase oleks 15 %. Lisaks on kiireloomuliselt vaja tulemuslikult ja järjepidevalt rakendada ja kohaldada kolmanda energiapaketi sätteid.

ELi energiapoliitika välismõõde

Praeguses geopoliitilises olukorras ei saa Venemaad enam pidada usaldusväärseks partneriks, kuna Venemaa seab ELi õiguse otsese kahtluse alla ja kasutab energiat poliitilistel eesmärkidel. Seepärast on ülimalt vajalik mitmekesistada energia tarnekanaleid ja -allikaid ning eelkõige tagada, et tarnekanalite arendamisel eelistatakse usaldusväärseid tarnijaid.

Kuna piirkondlik integratsioon on energiajulgeolekus põhitähtsusega, peab EL suurendama oma pingutusi strateegiliste energiatarnitusprojektide rakendamisel.

Raportöör rõhutab, toonitades solidaarsuspõhimõtet, et energiajulgeolek on kollektiivsete

meetmete küsimus. Liikmesriigid peaksid tagama läbirääkimistel läbipaistvuse ja kujundama välispartnerite suhtes ühise seisukoha. Nagu on mainitud komisjoni teatises Euroopa gaasisüsteemi lühiajalise vastupanuvõime kohta, on liikmesriikide varustusstrateegiad praegu oma laadilt ühepoolsed ja ebapiisavalt kooskõlastatud. Parlament kutsub seepärast komisjoni üles analüüsima kollektiivse gaasiostmise mehhanismide võimalusi.

Sellela seoses tuleks rõhutada ka energiaühenduse tähtsust. Energiaühendus võiks ELi energiaalaseid õigusakte rakendades olla mõjus üle-euroopalise energiajulgeoleku suurendamise vahend. Oluline on suurendada energiajulgeolekut mitte ainult ELis, vaid kogu Euroopas, sest see võiks kaasa aidata tugevama Euroopa naabruspoliitika loomisele.

24.3.2015

VÄLISKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

Euroopa energiapoliitika strateegia kohta
(2014/2153(INI))

Arvamuse koostaja: Arne Lietz

ETTEPANEKUD

Väliskomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et sidus energiapoliitika peab olema ELi üldise välispoliitika lahutamatu osa ning vaja on täiendavaid jõupingutusi ja paremat koostoimet selleks, et viia energiaalased eesmärgid kooskõlla usaldusväärse välispoliitikaga; tuleb meelde, et energiakoostöö on üks Euroopa integratsiooni alustalasisid; rõhutab, et energiapoliitika puudutab kogu ELi, olenemata konkreetsete liikmesriikide haavatavuse erinevast astmest; palub komisjoni asepresidenti ja liidu välisasjade ja poliitika kõrget esindajat ning Euroopa välisministrite tihedalt kooskõlastada liikmesriikide ja ELi institutsioonide asjaomaste välispoliitika vahendite ja instrumentide kasutamist;
2. on arvamusel, et kuna EL sõltub suuresti energiaimpordist ja praegu domineerib üksainus gaasitarneaja, on kiiresti vaja mitmekesistada energia tarneallikaid ja tarnekanaleid ning tugevdada ELi võimet reageerida tõhusalt võimalikele gaasitarnekriisidele ning seista vastu kolmandate riikide survele, kui energiat kasutatakse poliitilise vahendina; rõhutab, et ELi energiapoliitika oluline suurendamine on eluliselt tähtis ning selleks tuleb vähendada sõltuvust Venemaast ja suurendada vastupanuvõimet välisele survele; on veendunud, et eeltoodud arvestades tuleb tagada suurem halduslik ja finantsiline toetus olemasolevatele ja alternatiivsetele energiatarne taristuprojektidele, sealhulgas luua uued tarnekanalid Kaspia mere piirkonnast, Lähis-Idast, Vahemere piirkonnast ja Kesk-Aasia riikidest;
3. väljendab heameelt komisjoni pingutuste üle luua energialiit ning nõuab selle kiiret rakendamist; tuleb meelde, et energialiit on võimalik täielikult välja kujundada ainult siis, kui energia- ja välispoliitika on omavahel tihedalt seotud; rõhutab, et eelkõige on vaja seda, et EL ja liikmesriigid töötaksid välja solidaarsusel põhineva ühise energiapoliitika,

et esindada rahvusvahelisel tasandil üksmeelseid seisukohti ja tegutseda ühiselt, ning kujundaksid sidusa energiadiplomaatia; palub komisjonil hinnata võimalusi kasutada vabatahtlikke nõudluse koondamise mehhanisme, mis võiksid tugevdada ELi läbirääkimispositsiooni; kutsub komisjoni üles vaatama läbi otsuse, millega luuakse liikmesriikide ja kolmandate riikide valitsuste vahelisi energiakokkuleppeid käsitleva teabevahetuse mehhanism, et tugevdada selle otsuse sätteid ning tagada kooskõla siseturu õigusaktidega ja komisjoni suurem roll;

4. nõuab, et energiajulgeolekule pöörataks suuremat tähelepanu laienemispoliitikas, aga ka Euroopa naabruspoliitika käimasoleva läbivaatamise raames; ühtlasi rõhutab, et energiaühendust tuleks kasutada vahendina, et reformida ja integreerida meie naabrust tihedamalt ELi energiaturuga; on seisukohal, et kui luua ühine õigusruum, mis põhineks energia siseturgu käsitlevatel ja ühenduse õigustikust tulenevatel normidel ja põhimõtetel, suurendaks see energiavarustuse ja -transiidi kindlust; on seisukohal, et torujuhtmeprojektid meie naabruses tuleb kriitiliselt läbi vaadata ja järgida nende suhtes strateegilist lähenemisviisi, võttes igati arvesse praegust poliitilist olukorda;
5. kordab, et energiakoostöö peab põhinema ELi põhiväärtustel, mille hulka kuuluvad inimõiguste austamine, demokraatia ja õigusriiklus, ning peab edendama majanduslikku ja sotsiaalset arengut partnerriikides, samuti kütteostuvõimetuse kaotamist; palub kõigil ELi välispoliitika osalistel toetada taastuvenergia arendamist ja energiatõhusust kõigis kontaktides kolmandate riikidega ning toetada rahvusvahelisi pingutusi võitluses kliimamuutustega; palub komisjoni asepresidendil ja liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgel esindajal ning komisjonil tagada range kontroll seoses ELi välistele üksustele kuuluva tuumainfrastruktuuriga ELis ning teostada hoolikat järelevalvet tuumaohutuse standardite üle ELi naaberriikides ja Euroopas tekitatud tuumajäätmete käitlemise üle, mida tuleks käsitleda välispoliitika võimaliku ülesandena;
6. on mures Venemaa korduvate teadete pärast, et gaasitarned Ukrainasse peatatakse, ja kutsub kõiki asjaosalisi kinni pidama kokkuleppest, mille saavutas endine energiavolinik Günther Oettinger, et leida vastuvõetav lahendus;
7. rõhutab, et kui EL tahab suurendada oma energiavarustuse kindlust, peab ta vähendama oma impordisõltuvust, selleks on vaja üle minna jätkusuutlikule, vähese süsinikdioksiidiheitega majandusele, mille aluseks on siduvate ja ambitsioonikate eesmärkide rakendamine, et suurendada energiatõhusust ja energia tootmist taastuvatest energiaallikatest, samuti on vaja rajada arukas, tänapäevane ja ühendatud taristu; nõuab siinkohal olemasolevate süsteemidevaheliste ühenduste võimsuse täielikku ärakasutamist ning liikmesriikide vahel uute taristute ehitamist, ühtlasi rõhutab, kui oluline roll on Euroopa ühendamise rahastul ELi energiaturu killustatuse vähendamisel; sellega seoses nõuab Balti riikide elektrisüsteemide kiiret sünkroniseerimist Euroopa mandriosa võrkudega.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	23.3.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 39 -: 9 0: 3
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Lars Adaktusson, Michèle Alliot-Marie, Petras Auštrevičius, Klaus Buchner, James Carver, Fabio Massimo Castaldo, Lorenzo Cesa, Aymeric Chauprade, Arnaud Danjean, Mark Demesmaeker, Anna Elzbieta Fotyga, Eugen Freund, Tunne Kelam, Afzal Khan, Andrey Kovatchev, Eduard Kukan, Arne Lietz, Barbara Lochbihler, Ulrike Lunacek, Andrejs Mamikins, Ramona Nicole Mănescu, David McAllister, Tamás Meszerics, Francisco José Millán Mon, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Tonino Picula, Kati Piri, Andrej Plenković, Cristian Dan Preda, Jozo Radoš, Sofia Sakorafa, Charles Tannock, Ivo Vajgl, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Zigmantas Balčytis, Reinhard Bütikofer, Liisa Jaakonsaari, Marek Jurek, Gabrielius Landsbergis, Antonio López-Istúriz White, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Traian Ungureanu
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	José Blanco López, Jude Kirton-Darling, Susanne Melior, Maria Noichl, Gabriele Preuß, Ricardo Serrão Santos

16.4.2015

RAHVUSVAHELISE KAUBANDUSE KOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

Euroopa energiapoliitika strateegia kohta
(2014/2153(INI))

Arvamuse koostaja: Helmut Scholz

ETTEPANEKUD

Rahvusvahelise kaubanduse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. tuletab meelde, et Euroopa energiapoliitika strateegia väljakutsetele reageerimiseks ning selle energia ja kliimamuutusega seotud eesmärkide saavutamiseks nende poliitikavaldkondade ülemaailmsete piirangute kontekstis peavad Euroopa Liit ja liikmesriigid võtma olemasoleva õigusraamistiku alusel ka ühiseid meetmeid rahvusvahelisel tasandil, tõstatades rahvusvahelistel majandusfoorumitel energiapoliitika ja säästlikkuse küsimusi, sh kuidas lahendada oma rahvusvahelisi kohustusi eiravate kolmandate osapoolte keskkonnaalase dumpingu küsimus; rõhutab, et energianõudluse vähendamine ning taastuvate ja kohalike energiaallikate edendamine on ühed tõhusamad vahendid sõltuvuse vähendamiseks välistest energiatarnetest ja kliimaeesmärkide saavutamiseks; rõhutab, et energiaalase hariduse edendamine võib teenida saaste vähendamise ja tarbimismudelite parandamise eesmärki;
2. kordab, et energia on inimeste põhivajadus ja tingimata vajalik inimese majandustegevuse jaoks, omades erilist tähtsust tööstuse jt majandussektorite konkurentsivõimelisuse seisukohalt; rõhutab seetõttu, et ELi energiapoliitika strateegia abil tuleks taskukohane, säästev, stabiilne, ohutu ja kindel energia teha kättesaadavaks nii kodanikele kui ka ettevõtetele ning suurendada avalikku kontrolli, reguleerimist ja õiglust konkurentsi valdkonnas, eesmärgiga keskenduda kütteostuvõimetuse probleemile ja edendada meetmeid, et lahendada see probleem, mis puudutab suurt hulka kodanikke ELis (vastavalt Eurostati sissetuleku ja elamistingimuste uuringule (EU SILC)) ja arengumaades (vastavalt Rahvusvahelise Energiaagentuuri andmetele); rõhutab, et energiatarneteprojekte puudutav otsustusprotsess peaks hõlmama kõiki otseselt mõjutatud kohalikke kogukondi; juhib tähelepanu asjaolule, et liidu energiapoliitika strateegia peaks moodustama keske osa kaasavast liidu majanduskasvu strateegiast;

3. nõuab suuremat sidusust ELi kaubandus- ja energiapoliitika vahel; on seisukohal, et ELi vabakaubanduslepingud peaksid kaasa tooma suuremad turulepääsuvõimalused energiaressursside ja -kaupade jaoks nii seoses kindlate kauaaegsete partneritega kui ka uute ja lootustandvate partnerriikidega sellistes piirkondades, nagu näiteks (kuid mitte ainult) Kesk-Aasia, Põhja-Aafrika ning Põhja-, Lõuna- ja Kesk-Ameerika;
4. rõhutab, et energiajulgeoleku seisukohalt on kaubandusel väga tähtis roll ning et oluline vahend on ka tugevad energiapartnerlused, mida toetavad ELi kaubanduslepingutesse lisatavad energeetikapeatükid; peab äärmiselt oluliseks, et need peatükid suurendaksid energia mitmekesistamist ja vähendaksid sõltuvust liiga väheste välistarnijate poolt sisseveetavatest energiaallikatest, kehtestaksid kvaliteedistandardid energiatoodetele ja ühised standardid säästvate energiatootmisele ning edendaksid nii tarnekanalite mitmekesistamist kui ka kohalikku energiatootmist, eelkõige taastuvallikatest, sest energiajulgeoleku strateegia peaks edendama kodumaiste energiaallikate kasutamise, energiatõhususe, ühendatuse ja tarbimise vähendamise poliitika; on veendunud, et välismaistel otseinvesteeringutel strateegilise energiataristu varadesse võib olla ka kahjulik mõju ning komisjon peaks neid jälgima; kutsub komisjoni üles andma liikmesriikidele parima tehnilise toetuse ELi energeetikavaldkonna õigusaktide kiire ja nõuetekohase rakendamise kindlustamiseks; juhib tähelepanu asjaolule, et kui ELi liikmesriikidel on negatiivne kaubandusbilanss, siis johtub see enamasti fossiilsete kütuste sisseveo maksumusest;
5. loodab, et arvestades ELi õigustatud huvi oma energiajulgeoleku suurendamiseks, lülitatakse Atlandi-ülese kaubandus- ja investeerimispartnerluse (TTIP) kokkuleppe läbirääkimistesse ka sellised põhiküsimused nagu kauplemine energiaressurssidega, sealhulgas nafta ja maagaasiga;
6. rõhutab vajadust Euroopa kaubanduspoliitika tugevamaks kooskõlastamiseks energiapoliitika, välispoliitika ja ÜJKPga, et tagada Euroopa energiastrateegia elluviimine ja saavutada oma välistegevuse parem sidusus;
7. juhib tähelepanu asjaolule, et kaubanduslepingutes on juba astunud esimesed koostöösammud energiatõhususe ja energiamärgistuse valdkonnas (nt Energy Stari märgis USAs); nõuab nende jõupingutuste edasist suurendamist;
8. rõhutab, et suurt ja ühekülgselt sõltuvust gaasiimportist on võimalik vähendada, toetades detsentraliseeritud, kogukonnapõhist soojuse ja elektri koostootmist, mis tugevdab väärtusahelaid ELi eri piirkondades;
9. tuletab meelde, et kaubanduslepingute sõlmimine kolmandate riikidega peab olema kooskõlas ELi sisepoliitikaga;
10. rõhutab, et sõltuvuse vähendamine ühest tarnijast ei tohi põhjustada sõltuvuse suurenemist teisest tarnijast, eelkõige seoses vedelgaasiga; tuletab meelde, et frakkimist kui tehnoloogiat ei poolda enamik Euroopa elanikkonnast;
11. on seisukohal, et veeldatud maagaasiga kauplemine ELi ja USA vahel integreeriks ELi gaasituru täielikult maailmaturule ning aitaks märkimisväärselt kaasa energia siseturu lõpuleviimisele;

12. rõhutab, et energiajulgeolekuga seotud taristuprojektide puhul tuleb täies ulatuses austada planeerimisest ja ehitustegevusest mõjutatud kohalike kogukondade demokraatlikku tahet ja osalemist;
13. kutsub liikmesriike üles tõhustama teabevahetusmehhanismi alast koostööd seoses kolmandate riikidega energiavaldkonnas sõlmitavate valitsustevaheliste kokkulepetega, et suurendada läbipaistvust ja võimendada oma volitusi läbirääkimisteks kolmandate riikidega; palub komisjonil kiiresti välja töötada ettepanek valitsustevaheliste kokkulepete kohustuslikuks eelhindamiseks seoses nende mõjuga ELi energia siseturule ja nende vastavusega ELi õigusele; kutsub liikmesriike üles taotlema komisjoni osalemist energiakokkuleppeid käsitlevatel läbirääkimistel ELi mittekuuluvate riikidega; kutsub komisjoni üles töötama välja kolmandate riikidega sõlmitavate energiakokkulepete näidise, mis sisaldaks liidu huve puudutavaid klausleid; nõuab, et komisjon teavitaks demokraatia ja läbipaistvuse edendamise nimel korrapäraselt Euroopa Parlamenti energiakokkulepetest ELi kuuluvate ja mittekuuluvate riikide vahel; usub, et tuleks arvestada võimalusega, et sellest huvitatud liikmesriigid loovad tulevikus energiaallikate kollektiivse ostmise mehhanismi;
14. kutsub komisjoni üles kehtestama võimalused, mida saaks kasutada välistarnijatega sõlmitavate energiakokkulepete ühisteks läbirääkimisteks liikmesriikide nimel;
15. rõhutab asjaolu, et energiakokkulepetes tuleb alati rõhutada vastastikkuse põhimõtet ning tagada kvaliteedistandardid ja kooskõla õigusraamistiku tingimustega; nõuab ELi ühist energia siseturgu silmas pidades, et energiakokkuleppeid käsitletaks seadusandliku tavamenetluse alusel, et oleks tagatud nende demokraatlikkus, läbipaistvus ja vastavus ELi õigusele;
16. rõhutab, kui oluline on lõpetada mis tahes liikmesriikide ja piirkondade isoleeritus Euroopa gaasi- ja elektrivõrkudest;
17. märgib, et liikmesriigi taotlusel võiks komisjon osaleda valitsustevaheliste lepingute läbirääkimistes vaatlejana;
18. rõhutab asjaolu, et energiajulgeoleku peamine väljakutse on leevendada riikidevahelisi pingeid ja vähendada turu ebatõhusust, mis avaldab kaubanduse kasulikkusele pärssivat mõju; rõhutab seetõttu vajadust edendada seoses toorainetega ülemaailmseid demokraatlikke juhtimisstruktuure ja seoses energiakaubandusega rahvusvahelisi eeskirju, et vähendada rahvusvahelisi pingeid ja suurendada õiguskindlust selles valdkonnas ning toetada õiglase energia maailmaturu saavutamist, mis tooks kauplemisest kasu kõigile osalejatele, pöörates erilist tähelepanu korralikele tuluvõimalustele nende ressursirikaste riikide jaoks ELis ja väljaspool seda, kes toetavad oma majandusarengu- ja vaesuse kaotamise strateegiaid; rõhutab tihedama energiaalase koostöö tähtsust Euroopa naabruspoliitikaga hõlmatud riikidega;
19. on seisukohal, et EL peaks aitama kõige halvemas olukorras olevatel riikidel mitmekesistada oma energiaallikaid ja tarnekanaleid, sh piiriüleste võrkudevaheliste ühenduste ja vastassuunavoogude abil, pöörates erilist tähelepanu taastuvenergiale ja kohalikele energiaallikatele ning nendega seotud salvestusrajatistele ja energiatõhususe meetmetele piirkondlike strateegiate raames, aidates nii kaasa sõltuvuse vähendamisele

teatavatest ebakindlastest rahvusvahelistest energiaturgudest; peab niisama oluliseks uute tehnoloogiate väljaarendamist energia tootmiseks erinevatest allikatest, et suurendada energiatõhusust kogu maailmas, aidates sellega kaotada kütteostuvõimetust, anda oma panus ülemaailmsesse säästvasse arengusse ja toetada kliimamuutustega võitlemise ülemaailmseid püüdlusi;

20. rõhutab, et EL peaks kasutama Vahemere piirkonna idaosa energiaallikate loodud võimalusi, eelkõige selleks, et luua ELi energiajulgeoleku suurendamiseks Vahemere piirkonna gaasisõlm Vahemere kagupiirkonnast Euroopani ulatuva koridori kaudu; usub, et EL peaks toetama Vahemere piirkonna idaosa riikide energiasektorite vahelise koostöö algatusi, aidates nii saavutada nende riikide elanike jaoks rahu ja heaolu;
21. peab Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fondi ja Euroopa ühendamise rahastat tähtsaimateks mehhanismideks taristu arendamisel ning erainvesteeringute ligimeelitamisel; märgib lisaks, et finantsinstrumentide kasutamise maksimeerimisel on oluline võimendav mõju riiklikule rahastamisele ja see tõmbab ligi ELi ülemaailmset investeerimiskapitali;
22. rõhutab, et hädaolukordades võib energiatarneid hõlbustada strateegiline taristu, mis toetab energiatarnete, -allikate ja -liinide mitmekesistamist, sh hoidlad, impordi- ja transpordivahendid, maagaasi veeldamise ja taasgaasistamise tehased; märgib, et neid taristuid võib toetada õigusliku erikorra ja/või riiklike rahaliste vahenditega, nagu on ette nähtud üleeuroopalise energiataristu määruses (EL) nr 347/2013 ja Euroopa ühendamise rahastu määruses (EL) nr 1316/2013, ja/või rahalise abiga liidu strateegilistel eesmärkidel põhinevate ELi rahastamisvahendite kaudu;
23. on seisukohal, et eriti olulised on ELi era- ja riiklike ettevõtjate ekspordivõimalused puhta, turvalise ja tõhusa energiatehnoloogia ja energiasalvestustehnoloogia valdkonnas, eriti kui võtta arvesse ülemaailmset energianõudluse kasvu; soovib suurendada investeeringuid teadus- ja arendustegevusse ning uute energia- ja energiasalvestustehnoloogiate kasutuselevõtmisse; nõuab WTO keskkonnasõbralike kaupade algatuse ja ELi vabakaubanduslepingute raames nende tehnoloogiate puhul tariifide märkimisväärset vähendamist;
24. palub komisjonil tagada rangem konkurentsivastase käitumise ja dumpinguvastaste meetmete järelevalve, et kaitsta Euroopa energiatööstust kolmandatest riikidest pärineva ebaausa impordi eest;
25. peab kahetsusväärseks kaubanduse kaitset käsitlevate õigusaktide ajakohastamise arutelude peatumist nõukogus, kuigi parlament on väljendanud kindlat toetust rangemate meetmete võtmisele kaitseks kolmandatest riikidest pärineva ebaausa impordi vastu;
26. palub komisjonil tagada, et ta eesmärgid ja tegevus energiajulgeoleku valdkonnas oleksid kooskõlas ELi ühiste poliitikaeesmärkidega, eelkõige rahvusvahelise rahu ja majandusarengu osas, ning et riikide integreerimine maailmamajandusse hõlmaks ka nende juurdepääsu energiale;
27. on seisukohal, et ELi energiajulgeolekut on võimalik saavutada mitte ainult uute taristute ja rajatiste rahastamise abil, vaid ka toetades olemasolevate tehnoloogiate optimeerimist,

soodustades teadus- ja arendustegevust uute lahenduste leidmiseks ning ergutades taastuenergia ja taastuenergiatehnoloogiate kasutamist;

28. kinnitab vajadust märkimisväärseteks investeeringuteks energiasse ja energiataristusse, eriti taastuv- ja keskkonnasõbralikku energiasse.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	14.4.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 -: 6 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	William (The Earl of) Dartmouth, Maria Arena, Tiziana Beghin, David Borrelli, David Campbell Bannerman, Daniel Caspary, Salvatore Cicu, Marielle de Sarnez, Christofér Fjellner, Eleonora Forenza, Ska Keller, Jude Kirton-Darling, Alexander Graf Lambsdorff, Gabrielius Landsbergis, Jörg Leichtfried, Marine Le Pen, David Martin, Emmanuel Maurel, Emma McClarkin, Anne-Marie Mineur, Alessia Maria Mosca, Franz Obermayr, Artis Pabriks, Franck Proust, Godelieve Quisthoudt-Rowohl, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Tokia Saïfi, Helmut Scholz, Joachim Schuster, Adam Szejnfeld, Iuliu Winkler, Jan Zahradil
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Klaus Buchner, Nicola Danti, Danuta Maria Hübner, Sander Loones, Frédérique Ries, Jarosław Wałęsa

30.3.2015

KESKKONNA-, RAHVATERVISE JA TOIDUOHUTUSE KOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

Euroopa energiajulgeoleku strateegia kohta
(2014/2153(INI))

Arvamuse koostaja: Merja Kyllönen

ETTEPANEKUD

Keskkonna-, rahvatervise ja toiduohutuse komisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on seisukohal, et praegused ülemaailmsed energia- ja kliimaprobleemid nõuavad Euroopa Liidult tulemuslikku, õiglast ja ühist rahvusvahelist tegutsemist;
2. leiab, et energiajulgeoleku ja kliimamuutusega seotud probleemide lahendamiseks on vaja üheaegselt mõlemat teemat käsitlevat ühtset strateegiat; rõhutab, et energiatõhususe ja taastuvenergia edendamise ning uuendusliku energiatehnoloogia arendamise meetmete kombineerimine on otsustavalt tähtis, et saavutada keskkonnasäästlik energiaallikate jaotus ja tagada kogu Euroopas nii kodanikele kui ka ettevõtjatele taskukohaste hindadega püsiv energiavarustus, mis on energiajulgeoleku alus;
3. väljendab seetõttu heameelt suurema koostöö lubaduste üle energiapoliitikas; rõhutab, kui tähtis on lisada kõigisse energiajulgeolekukavadesse energiatõhususe investeeringud ja edendada investeeringuid kohalikesse taastuvenergiaallikatesse;
4. rõhutab, et kliimamuutus, konkurentsivõimetud energiahinnad ja äärmiselt suur sõltuvus mitteusaldusväärsetest kolmandate riikide varustajatest seab ohtu Euroopa energiasüsteemi kestlikkuse;
5. on seisukohal, et ELi suurenev sõltuvus põhiliselt mitteusaldatavatelt kolmandate riikide tarnijatelt pärinevatest fossiilkütustest muudab liidu haavatavaks ja takistab tõsiselt usaldusväärse, tulemusliku ning järjekindla ühise energiapoliitika kujundamist Euroopas;
6. juhib tähelepanu sellele, et energiajulgeolekut saaks kulutõhusalt parandada, kui liikmesriigid teeksid selles vallas koostööd; rõhutab, et nõuetekohaselt vastastikku

ühendatud ja toimiv elektri- ning gaasiturg võib täita tähtsat rolli Euroopa energiaga varustajate, energiaallikate ja -trasside mitmekesistamisel;

7. kutsub komisjoni üles aktiivsemalt tegutsema, et tagada liikmesriikide kinnipidamine läbipaistva ja hästitoimiva energiaturu loomiseks kehtestatud Euroopa õigusaktidest;
8. rõhutab, kui tähtis on liikmesriikide energiapoliitika kooskõlastamine ja ELi seisukohavõtude tugevdamine energiavaldkonna välispoliitikas;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et energiajulgeoleku suurendamine on seotud vähese CO₂-heitega majandusele ülemineku vajadusega; nõuab seetõttu tungival, et komisjon teeks ettepaneku ulatuslike 2030. aasta eesmärkide kehtestamiseks ning koostaks majanduse CO₂-heite vähendamise eesmärgist lähtuva tervikliku ELi energia- ja kliimastrateegia, alustades komisjoni teatisega ja võttes arvesse Euroopa Parlamendi 15. märtsi 2012. aasta resolutsiooni edenemiskava kohta, mis käsitleb konkurentsivõimelise vähese CO₂-heitega majanduse saavutamist aastaks 2050¹;
10. rõhutab, et energiajulgeoleku suurendamisega energiatõhususe suurendamise ja taastuvatele energiaallikatele, nagu tuule-, päikese- ja maapõueenergiade ülemineku teel kaasneb märgatav paranemine ka kliima, õhukvaliteedi, rahvatervise ja keskkonna vallas;
11. peab energiatõhusust käsitlevaid õigusakte ning ELi heitkogustega kauplemise süsteemi (HKS) üksteist vastastikku võimendavateks vahenditeks ja nõuab turustabiilsusreservi kiiret rakendamist, sest see võimaldab anda HKS-i raames energiatõhusust suurendavat CO₂-hinnasignaali; kutsub komisjoni üles täiendama HKS-i heitenormi kehtestamisega, mis annaks selgelt märku, et tuleb investeerida kõige saastavamatest, näiteks kivisöel põhinevatest energiatootmise viisidest loobumisse;
12. nõuab tungival, et ELis likvideeritaks nn energiasaared, mis oli esialgu kavas juba 2015. aastal; toonitab seejuures, et tingimata tuleb luua energiaühendused, mis lõpetaksid liikmesriikide isolatsiooni; rõhutab vajadust kiiremini rakendada eelkõige need strateegilised taristuprojektid, mille eesmärk on lõpetada liikmesriikide eraldatus energiavõrkudest, ja edendada taastuvenergia kasutamist, hõlbustades selle jaotamist; nõuab sellega seoses tungival, et komisjon seaks esikohale ELi vahendid vastastikuse sidumise projektide rahastamiseks, et lõpule viia liidu energia siseturu loomine;
13. rõhutab, et ELi energiasüsteemi vajalik põhjalik muutmine õnnestub ainult siis, kui meetmed kavandatakse koos liikmesriikidega, võttes arvesse nende võimekust; kutsub komisjoni üles esitama konkreetseid meetmeid ja tegevuskavu, sealhulgas õigusakte, nii lähemas kui ka kaugemas perspektiivis; nõuab ELilt ja liikmesriikidelt suuri investeeringuid energiavaldkonna teadusuuringutesse ja innovatsiooni, mis aitaks välja kujundada keskkonnasäästlikku uuenduslikku energiatehnoloogiat; rõhutab hariduse, koolituse ja parimate tavade levitamise ning liikmesriikide kohalike katseprojektide vajalikkust, millega antakse panus energiajulgeolekusse, suurendades kohalike süsteemide vastupanuvõimet;
14. tuletab meelde oma varasemaid seisukohavõtte taastuvenergia ja energiatõhususe vallas

¹ Vastuvõetud tekstid, P7_TA(2012)0086.

ulatuslike riiklikult siduvate eesmärkide seadmise kohta, mis peaksid vähendama ELi sõltuvust energiaimpordist;

15. on arvamusel, et energia säästmine ja energiatõhusus võimaldavad kiiresti ja kulutõhusalt lahendada energiajulgeoleku, välissõltuvuse, kõrgete hindade, tööpuuduse ja keskkonna probleeme; rõhutab energia säästmise ja energiatõhususe potentsiaali eelkõige konkreetsetes sektorites, nagu ehitus ja transport; juhib tähelepanu kaugkütte ja -jahutuse rollile energianõudluse rahuldamisel; toonitab, et Rahvusvahelise Energiaagentuuri kinnitusel on energiatõhusus oma odavuse, kättesaadavuse ja kestlikkuse poolest „maailma tähtsaim kütus“; rõhutab, et ELi ja liikmesriikide poliitikas tuleb edendada investeerimist energiatõhususse ja nõudlusest lähtuvasse lahendustesse, sest need annavad Euroopa energiavarustuse kindluse vallas olulist pikaajalist kasu; kutsub seetõttu komisjoni üles määrama selgeid eesmärke hoonete uuendamiseks kogu liidus, mis võimaldab luua ka uusi töökohti ja uuendada majandust;
16. on veendunud, et ringmajanduse ja suurema ressursitõhususe edendamine võib aidata kasvuhoonegaaside heidet märgatavalt vähendada, seega on see oluline panus kliima- ja energiaprobleemide lahendamisse;
17. kutsub komisjoni üles võtma esmajärjekorras vastu energiatõhususe suurendamise meetmeid, mis aitab ühtlasi lahendada kõrgetest energiahindadest tuleneva madala konkurentsivõime probleemi;
18. juhib tähelepanu sellele, kui tähtis on täielikult rakendada ELi seadusandlik energiatõhususe raamistik, et saavutada 2020. aastaks 20% energia säästmise eesmärk, samuti jätkata energiatõhususe direktiivi, ökodisaini direktiivi, ökomärgistuse direktiivi ja hoonete energiatõhususe direktiivi läbivaatamist ning eraldada nendele valdkondadele rohkem ELi vahendeid; ergutab komisjoni hoolikalt jälgima nende direktiivide rakendamist liikmesriikides; rõhutab, et nende direktiivide läbivaatamise käigus tuleks seada esikohale energiavaesus ja suunata meetmed eelkõige sotsiaalelamutele ning kõige väiksema energiatõhususega hoonetele, kus elavad väikese sissetulekuga pered;
19. võtab teadmiseks, et heitenormi kohaselt vähendatud heitkogused on otseses seoses energiatõhususega ja pikaajalise säästuga energiasektoris;
20. tuletab meelde, et energiatõhususe kohustuse süsteeme käsitlev artikkel energiatõhususe direktiivis on peamine meede 2020. aasta energiatõhususe eesmärgi saavutamiseks; nõuab tungivalt, et komisjon laiendaks seda sätet ka 2020. aasta järgsele ajale, kaotades erandid, mis vähendavad selle tõhusust;
21. kutsub komisjoni üles suurendama toodete energiatõhususe standardite nõudlikkust, lisades uusi standardeid, mida peaks hõlmama oodatav 2015.–2017. aasta ökodisaini töökava, ning suurendama seadmete energiatarbimise teabekavade läbipaistvust ja tõhusust, et aidata saavutada majapidamiste ja ettevõtete täielikku majanduslikku potentsiaali ning toetada Euroopa energiajulgeolekut ja pikaajalisi CO₂-heite vähendamise eesmärke;
22. on seisukohal, et energiajulgeolekut toetavad ka selged ja kohustuslikud 2030. aasta kliima- ja energiavaldkonna eesmärgid koos ulatusliku tegevuskava ning ELi

seadusandluse kaudu rakendatava tulemusliku juhtimisega; rõhutab, et pikaajaline perspektiiv on Euroopa energiataristule vajalike investeeringute stabiilse raamistiku loomiseks hädavajalik ja seetõttu on tähtis viivitamata paika panna kliima- ja energiavaldkonna 2020.–2030. aasta seadusandlik raamistik; palub seetõttu komisjonil esitada seadusandliku tavamenetluse raames võimalikult peatselt kõik vajalikud ettepanekud;

23. kordab, et teadus- ja arendustegevus aitab välja töötada keskkonda säästvat innovatiivset energiatehnoloogiat ning muuta juba kasutusel olevat kohalikku taastuvenergiatehnoloogiat taskukohasemaks ja konkurentsivõimelisemaks; nõuab seetõttu tungivaltp, et EL teadus-, arendus- ja uuendustegevust rohkem toetaks;
24. rõhutab, et selgel poliitilisel juhtimisel põhinev õiguskindlus tagab ELi kodanikele ja ettevõtetele kindla, kestliku ja taskukohase energia; tuletab sellega seoses meelde, et Euroopa Parlament on nõudnud, et kehtestataks kohustuslikud ELi eesmärgid vähendada 2030. aastaks kodumajapidamiste kasvuhoonegaaside heitkoguseid vähemalt 40% võrreldes 1990. aastaga, suurendada energiatõhusust 40% ja toota vähemalt 30% kogu tarbitavast energiast taastuvatest allikatest;
25. kutsub komisjoni üles tegema rohkem pingutusi vähese CO₂-heitega tehnoloogia väljatöötamiseks ja kasutuselevõtuks ning suurendama taastuvate energiaallikate osatähtsust, et suurendada energiavarustuse mitmekesisust ja kütuseimpordi arvelt kokku hoida;
26. kutsub komisjoni üles välja kujundama taastuvenergia edendamise tugiraamistikku, mis tagab rahvusvahelise konkurentsivõime, ning esitama ettepanekuid, kuidas saavutada eesmärk toota 2030. aastaks vähemalt 30% energiast taastuvatest allikatest, säilitades taastuvenergia osakaalu suurendamise praeguse tempo ja võttes arvesse liikmesriikide erinevat suutlikkust niisuguste energiaallikate leidmisel ning kasutuselevõtmisel;
27. väljendab heameelt komisjoni seisukoha üle, et taastuvenergia kasutuselevõtmist ei tule kahetseda, seoses 2050. aasta energia tegevuskavas toodud ja parlamendi kinnitatud energiatõhususe ja energiataristu eesmärkidega ning rõhutab, kui oluline on välja töötada arukad energiavõrgud ja uued paindlikud, jaotatud ning mikrotasandi energiatootmise ja -salvestamise lahendused; mõõnab sellega seoses, et maagaasi kasutamine energia tootmise, kütte- ja transpordisektoris võib toetada tulemuslikku üleminekut eesmärgiga ELi energiaallikate kogumis täielikult CO₂-heitest vabaneda;
28. arvestades, et EL on hetkel taastuvenergia tehnoloogia vallas ülemaailmne liider, kusjuures selles sektoris on juba loodud ligi pool miljonit töökohta; arvestades, et taastuvenergia osakaalu suurendamine võimaldab pikemaajalist majanduskasvu ja suuremat energiavarustuse kindlust;
29. tervitab komisjoni lubadust suunata programmi „Horisont 2020” kaudu investeeringuid energiavaldkonna teadus- ja uuendustegevusse;
30. juhib tähelepanu sellele, et veejõud on peamine kohalik ja taastuv energiaallikas, mille saab olema Euroopa elektrienergia tootmises ja salvestamises otsustav roll;

31. juhib tähelepanu sellele, et säästev põllumajandus ja metsandus on tähtis valdkond biomassienergia tootmiseks ja energiatõhususe saavutamiseks;
32. kutsub komisjoni üles tunnustama CO₂ sidumise ja säilitamise tehnoloogia väärtust, mille võib olla tähtis roll Euroopa CO₂ heidete vähendamisel;
33. kutsub komisjoni üles stimuleerima ja rahastama taastuvtehnoloogiale üleminekut ning säilitama CO₂ sidumise ja säilitamise tehnoloogia rahastamist innovatsioonifondide kaudu, nagu programmid „NER300” ja „NER400”;
34. märgib, et on ülimalt tähtis, et investeeringud energiaülekandesse oleksid vastavuses taastuvatesse ja muudesse energiaallikatesse tehtavate investeeringute tempoga; rõhutab, et edukas üleminek säästvale vähese CO₂ heitega majandusele eeldab täiendavaid ühendusi, mis hõlbustaksid piiriülest kaubandust ja suurendaksid ELi tasakaalustamisvõimet, võimaldades seega taastuvaid energiaallikaid kulutõhusamalt integreerida;
35. rõhutab, et Lõuna-Euroopa riikide võrkudevaheliste ühenduste laiendamine ja uuendamine võib soodustada taastuvenergia kasutuselevõtmist ja piirkonna energiajulgeolekut, ergutada energiaturu integreerimist ülejäänud ELiga ja edendada energiavarustuse kindlust;
36. leiab, et energiavarustuse poolest isoleeritud geograafiliste piirkondade püsimine on selges vastuolus ELi energiajulgeoleku eesmärgiga; rõhutab sellega seoses vajadust kehtestada minimaalsed kohustuslikud, kindlaksmääratud tähtaegadega piiriüleste ühenduste läbilaskevõime eesmärgid; nõuab tungival, et komisjon kehtestaks piisavad järelevalvemeetmed, et tagada nende eesmärkide õigeaegne täitmine;
37. rõhutab, et energiajulgeoleku tagamiseks tuleb tagada kõrgetasemeline keskkonnakaitse; tuletab sellega seoses meelde mittetraditsiooniliste fossiilkütuste kaevandamisega seotud keskkonna-, kliima- ja terviseohtu;
38. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetusmehhanisme ümber kujundama, et hõlbustada energiaturu integratsiooni ja järk-järgult loobuda kõigist kahjulikest toetustest, eelkõige fossiilkütustele, ning muu hulgas ELi tasandil kokku lepitud kohustuslikest taastuvenergia eesmärkidest lähtudes täielikult kasutada rahastamisvahendeid, mis on mõeldud kestlike taastuvenergiaallikate jaoks, mis ei ole veel tavaenergiaallikatega konkurentsivõimelised;
39. kordab, et transpordisektoris tuleb asuda otsekohe tõhusust suurendama ja CO₂ heidet vähendama, et vähendada sektori sõltuvust impordist ja kogumõju kliimale; nõuab tulemuslike meetmete kasutuselevõtmist tervikliku ja kestliku tegevuskava raames, mille eesmärk on edendada heitkoguste vähendamist, energiatõhusust, alternatiivsete kütuseliikide arendamist ning transpordisektori elektrifitseerimist;
40. leiab, et raskete maanteeveokite jaoks ja merendussektoris tuleks ergutada veeldatud maagaasi kui puhtama üleminekukütuse kasutamist;
41. on arvamusel, et elamuehitussektoris tuleks esikohale seada energiatõhususe suurendamise eesmärgiga põhjalikku renoveerimist ja CO₂-heiteta hoonete edendamist.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.3.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 57 -: 10 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Marco Affronte, Margrete Auken, Zoltán Balczó, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Nessa Childers, Alberto Cirio, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Ian Duncan, Stefan Eck, Bas Eickhout, Eleonora Evi, José Inácio Faria, Karl-Heinz Florenz, Iratxe García Pérez, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Sylvie Goddyn, Matthias Groote, Andrzej Grzyb, Jytte Guteland, György Hölvényi, Anneli Jäätteenmäki, Jean-François Jalkh, Benedek Jávor, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Valentinas Mazuronis, Susanne Melior, Massimo Paolucci, Gilles Pargneaux, Piernicola Pedicini, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, Annie Schreijer-Pierik, Renate Sommer, Dubravka Šuica, Tibor Szanyi, Nils Torvalds, Glenis Willmott, Jadwiga Wiśniewska, Damiano Zoffoli
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Linnéa Engström, Luke Ming Flanagan, Jan Huitema, Karol Karski, Elisabeth Köstinger, Merja Kyllönen, Anne-Marie Mineur, Alessandra Mussolini, James Nicholson, Marit Paulsen, Bart Staes, Theodor Dumitru Stolojan, Tom Vandenkendelaere
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Marie-Christine Boutonnet, Anthea McIntyre, Emilian Pavel

18.3.2015

SISETURU- JA TARBIJAKAITSEKOMISJONI ARVAMUS

tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonile

Euroopa energiajulgeoleku strateegia kohta
(2014/2153(INI))

Arvamuse koostaja: Filiz Hyusmenova

ETTEPANEKUD

Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon palub vastutaval tööstuse, teadusuuringute ja energeetikakomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. rõhutab, et EL ei saa lubada energia siseturu jätkuvat killustatust; nõuab seetõttu kehtiva õigusliku raamistiku (kolmanda energiapaketi) täielikku rakendamist, piisavalt energiaühendusi liikmesriikide vahel ja võrkude ajakohastamist; on lisaks seisukohal, et ELi energiajulgeoleku strateegia peaesmärk peab olema tagada, et ükski liikmesriik ega EL tervikuna ei oleks põhjendamatult haavatav üheainsa energiatarnija tarnehäire tõttu; rõhutab, et energiajulgeoleku poliitika koosneb mitmetest aspektidest, mille puhul tuleb paremat valmisolekut energiavarustuse häireteks, koostööd ja koordineerimist suhetes kolmandate riikidega ning uut infrastruktuuri pidada sama tähtsaks ning arendada samavõrd kui taastuvate energiaallikate ulatuslikumat kasutamist, energiatõhususe parandamise meetmete rakendamist ja kasvuhoonegaaside heite vähendamist, ning teha seda kooskõlastatult;
2. rõhutab turgude integreerimise positiivset mõju elektrisektori hulgi- ja lõpuks ka jaehindadele, mis võimaldab teha kodanikele energia kättesaadavaks taskukohasema hinnaga, ning tuletab meelde, et potentsiaalne majanduslik puhastulu energia siseturu väljakujundamisest võib ulatuda 16–40 miljardi euronit aastas;
3. on seisukohal, et ELi energiapoliitika peab tegelema konkurentsivõimete energiahindadega, mis on süvendanud majanduskriisi, nõrgestanud Euroopa tööstuse konkurentsivõimet ning mõjutavad meie kodanike üldist energiajulgeolekut;
4. rõhutab, kui tähtis on, et liikmesriigid eraldaksid piisavalt vahendeid toodete energiatõhususe turujärelevalvele, eesmärgiga tagada ettevõtjatele võrdsed tingimused ning anda samal ajal tarbijatele vajalikku teavet ja asjakohased vahendid, mida nad

vajavad teadlike valikute tegemiseks ning oma energiatarbimise teadvustamiseks ja vähendamiseks;

5. juhib tähelepanu sellele, et tarbijaturgude tulemustabeli viimase väljaande kohaselt kuulub elektriturg nelja kõige halvemini toimiva turu hulka; rõhutab, et oluline on tarbijaid paremini teavitada energiahindade struktuurist ja energiatõhususe meetmetest, mille abil kaasata tarbijad aktiivselt oma energiatarbimise juhtimisse, samuti teavitada neid võimalusest vahetada hõlpsasti tarnijat;
6. tuletab meelde oma varasemaid seisukohti seoses ambitsioonikate energiatõhususe eesmärkide seadmisega ning seda, et oluline on kiirendada nende eesmärkide saavutamiseks võetavate meetmete rakendamist; rõhutab, et Euroopa tasandil energiatõhususe meetmete võtmine on ülioluline, et tagada ELi energiasõltumatus ning samal ajal kindlustada jätkusuutlik majanduskasv, arendada koolitusvõimalusi, luua töökohti ja tugevdada ettevõtete, eelkõige VKEde majanduslikku olukorda, ning kiidab sellega seoses heaks ettepaneku luua Euroopa Strateegiliste Investeeringute Fond; nõuab sellega seoses investeeringuid energiatõhususse, eriti hoonete puhul;
7. rõhutab, et olulised sektorid võiksid ELi ja riigi tasandil võetud energiatõhususe meetmetest kasu saada; palub liikmesriikidel ja komisjonil edendada tõhusat energiakasutust ning kasutada täies ulatuses ära võimalusi, mida pakuvad riigihankeid käsitlevad ELi direktiivid, et soodustada hindamist innovatsiooni ja keskkonnakriteeriumide alusel ning muuta energiatõhusad hooned ja tooted üldiseks normiks; rõhutab, et oluline on pakkuda tarbijatele täpset ja lihtsas vormis teavet toodete energiatõhususe kohta; on seisukohal, et energiatõhususe suurendamise poliitikat aitaks edendada ka energiamärgistust ja ökodisaini käsitleva õigusloome parandamine ja täiendamine;
8. rõhutab lisaväärtust, mida pakub IKT integreerimine energiasüsteemidesse, et suurendada energiatõhusust, ohjata nõudlust, alandada hinda tarbijatele ning võimaldada tarbijatel oma energiakasutust paremini juhtida; kutsub ELi ja liikmesriike üles kasutama pikaajalisi kampaaniaid, et suurendada üldsuse teadlikkust mitmesugustest energiatarbimise vähendamise meetmetest; rõhutab, kui oluline on ambitsioonikas energiatõhususe poliitika elamusektoris, et kiirendada hoonete renoveerimist ja parandada kaugküttesüsteeme;
9. tuletab meelde, et vaja on tugevdada ELi valmisolekut ja suutlikkust reageerida tõhusalt võimalikele gaasitarnekriisidele; rõhutab 15. jaanuaril 2015 Euroopa Komisjoni algatatud konsultatsioonide tähtsust, mille eesmärk on kindlaks teha valdkonnad, kus ELi praegusi õigusnorme on vaja gaasivarustuse kindluse tagamiseks täiendada; märgib, et energiajulgeoleku valdkonnas on liikmesriikide vahel vaja paremat ja tihedamat koostööd ja koordineerimist;
10. rõhutab, et taastuvate energiaallikate kasutuselevõtu arendamine avaldab positiivset keskkonnaalast ja majanduslikku mõju ning aitab ühtlasi kaasa ELi energiasõltumatusele; rõhutab vajadust kasutada täielikult ära taastuvate energiaallikate potentsiaal kütte- ja jahutussektoris ning arendada välja arukad võrgud ning uued energia salvestamise lahendused; rõhutab, et kuna tehnoloogia on oluline tegur, mille abil vähendada energianõudlust, siis on äärmiselt tähtis toetada innovaatilisi projekte, mille keskmes on taastuvad ja puhtad energiaallikad; nõuab, et säilitataks turvalise, puhta ja tõhusa energia

(nagu on osutatud määruse (EL) nr 1291/2013 II lisas), rahastamine, sest see võimaldaks ELil tõusta taastuva ja puhta energia valdkonnas maailmas juhtivale kohale; kutsub liikmesriike ja komisjoni üles tagama taastuvate energiaallikate jaoks stabiilsed õigusnormid ning kindlustama ELi energiaeesmärkidega vastavuses tehtud investeeringute kaitse, luues ELi tasandil võrdsed tingimused;

11. nõuab suurema tähelepanu pööramist arenevale energiateenuste turule (sh energiatõhususe ja energiateenuste lepingud); rõhutab, et on oluline välja töötada standardid energiatõhususse investeerimise protsessi igale osale; nõuab sellega seoses investeeringuid energiatõhususse, eriti hoonete puhul; rõhutab, et olulised sektorid, nagu turism, võiksid ELi ja riigi tasandil võetud energiatõhususe meetmetest kasu saada; rõhutab, et kooskõlastatud ja ambitsioonikas energiatõhususe poliitika ja elamusektori meetmed on stabiilne, strateegiline ja pikaajaline lahendus kütteostuvõimetusele;
12. tuletab liikmesriikidele meelde hiljuti välja töötatud Euroopa energiajulgeoleku strateegiat ja kutsub sellega seoses üles tugevdama regulatiivset ja avaliku sektori rahalist abi, et kiirendada hoonete renoveerimist ja kaugküttevõrkude parandamist ja/või väljaehitamist;
13. palub komisjonil, liikmesriikidel ja piirkondadel suunata rahalisi vahendeid süsinikdioksiidi kogumise ja säilitamise tehnoloogia arendamisse;
14. nõuab, et Energeetikasektorit Reguleerivate Asutuste Koostööamet (ACER) pööraks rohkem tähelepanu riikide piiridel esinevate ülekandepiirangute probleemiga võitlemisele; märgib, et aastas oleks võimalik säästa 15 miljardi euro suurune summa (10% gaasi hulgihinnast), kui kõrvaldada praegused turu vajakajäämised, mis võimaldavad ELi liikmesriikide vahelisi konkurentsi pärssivaid hinnaerinevusi; on seisukohal, et korralikult toimiv energia siseturg eeldab ACERi suuremat rolli, kuna nõuab nii taristu ja piiriülest kaubandust võimaldavate süsteemidevaheliste ühenduste märkimisväärset väljaarendamist kui ka olemasolevate võimsuse jaotamise eeskirjade rangemat jõustamist; nõuab suuremate pingutuste tegemist, et parandada piiriüleseid energiaühendusi ja arendada arukaid võrke; peab kahetsusväärseks, et mõned liikmesriigid on endiselt energiasaared, kuna neil puuduvad toimivad energiaühendused ülejäänud ELiga, ja et ELi teatud piirkondades ei ole piisava taristu puudumise tõttu üha suuremaid vahelduva iseloomuga taastuvenergia koguseid võimalik tarbijateni transportida;
15. rõhutab, et energiahindade reguleerimine avaldab negatiivset mõju konkurentsile ja investeeringutele ning selle kaotamine on korralikult toimiva energiaturu eeltingimus;
16. nõuab, et komisjon rakendaks meetmed (nagu kolmandas energia siseturu pakettis sätestatud), mille eesmärk on tagada, et inimesed saavad kasutada õigust valida energiatarnijat; rõhutab, et selle õiguse teostamine ei ole tarbijate jaoks mitte üksnes olulise tähtsusega, vaid ergutab ka energia hulgi müügiturge;
17. on veendunud, et parandatud ja stabiilsem heitkogustega kauplemise süsteem peaks tagama ELi pikaajaliste energia- ja kliimaeesmärkide saavutamiseks vajalike investeeringute saamise; rõhutab, et heitkogustega kauplemise süsteemi tugevdamiseks mõeldud meetmed peaksid säilitama energiamahukate tööstusharude konkurentsivõime, et hoida ära ettevõtete ümberpaigutamine, töökohtade kaotus ja ajude äravool väljapoole Euroopa Liitu.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	17.3.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 32 -: 5 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Dita Charanzová, Carlos Coelho, Sergio Gaetano Cofferati, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, Daniel Dalton, Dennis de Jong, Pascal Durand, Vicky Ford, Ildikó Gáll-Pelcz, Antanas Guoga, Robert Jarosław Iwaszkiewicz, Liisa Jaakonsaari, Antonio López-Istúriz White, Jiří Maštálka, Eva Paunova, Jiří Pospíšil, Virginie Rozière, Christel Schaldemose, Olga Sehnalová, Mylène Troszczynski, Anneleen Van Bossuyt, Marco Zullo
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Lucy Anderson, Jussi Halla-aho, Kaja Kallas, Emma McClarkin, Jens Nilsson, Julia Reda, Adam Szejnfeld, Lambert van Nistelrooij, Josef Weidenholzer, Kerstin Westphal
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Andrea Bocskor, Roger Helmer, György Hölvényi, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Emilian Pavel

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÖPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	7.5.2015
Lõpphääletuse tulemus	+: 42 -: 13 0: 4
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Bendt Bendtsen, David Borrelli, Gianluca Buonanno, Reinhard Bütikofer, Jerzy Buzek, Soledad Cabezón Ruiz, Philippe De Backer, Christian Ehler, Adam Gierek, Hans-Olaf Henkel, Kaja Kallas, Barbara Kappel, Krišjānis Kariņš, Seán Kelly, Jeppe Kofod, Janusz Lewandowski, Ernest Maragall, Edouard Martin, Angelika Mlinar, Nadine Morano, Angelika Niebler, Morten Helveg Petersen, Miroslav Poche, Miloslav Ransdorf, Herbert Reul, Paul Rübig, Algirdas Saudargas, Jean-Luc Schaffhauser, Neoklis Sylikiotis, Dario Tamburrano, Evžen Tošenovský, Claude Turmes, Vladimir Urutchev, Adina-Ioana Vălean, Kathleen Van Brempt, Henna Virkkunen, Martina Werner, Hermann Winkler, Anna Záborská, Flavio Zanonato
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Miriam Dalli, Cornelia Ernst, Eugen Freund, Francesc Gambús, Benedek Jávor, Olle Ludvigsson, Svetoslav Hristov Malinov, Vladimír Maňka, Marian-Jean Marinescu, Luděk Niedermayer, Piernicola Pedicini, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Sofia Sakorafa, Paul Tang, Indrek Tarand, Cora van Nieuwenhuizen
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed (kodukorra art 200 lg 2)	Daniela Aiuto, Fernando Maura Barandiarán, Claudia Tapardel